

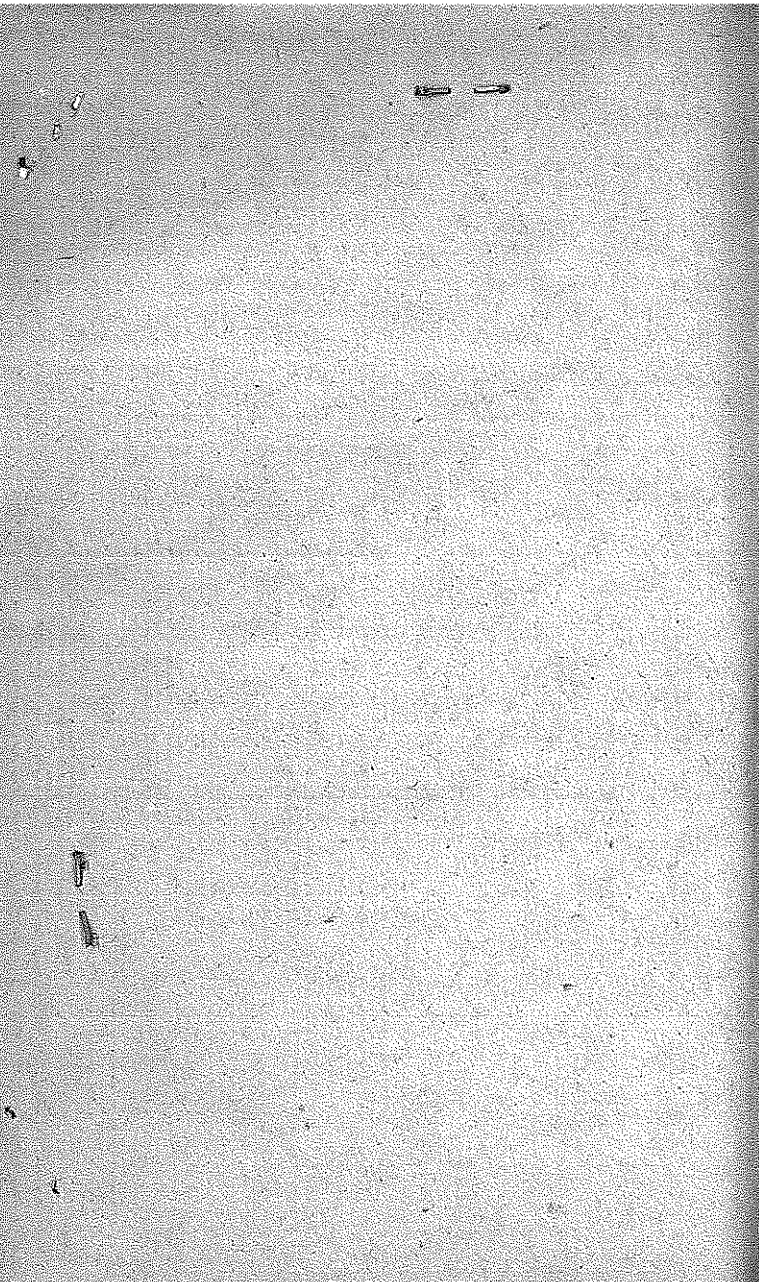
Lavagnini : Erot. Fr. Pap. ... L.

MODO DE
CITAR

- 1 (p.1) → Erot. Fr. Pap. Nin. ... (ed. Zimmermann)
- 2 (p.16) → Erot. Fr. Pap. Herp. ... (ed. Zimmermann)
- 3 (p.21) → Erot. Fr. Pap. Parth. ... (ed. Gronewald)
- 4 (p.24) → Erot. Fr. Pap. Chion. ... (ed. Zimmermann)
- 5 (p.27) : POxy 868 se cita Erot. Fr. Pap. + p. + l. + L.
- 6 (p.28) → Erot. Fr. Pap. 6C + l. + Z. (por Zimmermann)
- 7 (p.29) → Erot. Fr. Pap. 9 + l. + Z. (por ed. Zimmermann)
- 8 (p.31) : POxy 417 se cita Erot. Fr. Pap. + p. + ~~l.~~ + L.
- 9 (p.32) → Erot. Fr. Pap. ... C. (ed. Conca).
- 10 (p.33) → pasa a Loll. (ed. Henrichs)
11. (p.35) : POxy. 416 se cita Erot. Fr. Pap. + p. + l. + L.
- 12 (p.36) → Erot. Fr. Pap. 11 + l. + Z. (por ed. Zimmermann)
- 13 (p.37) se cita Erot. Fr. Pap. Nect. + col. y l.

(en caso de duda consultar las listas)

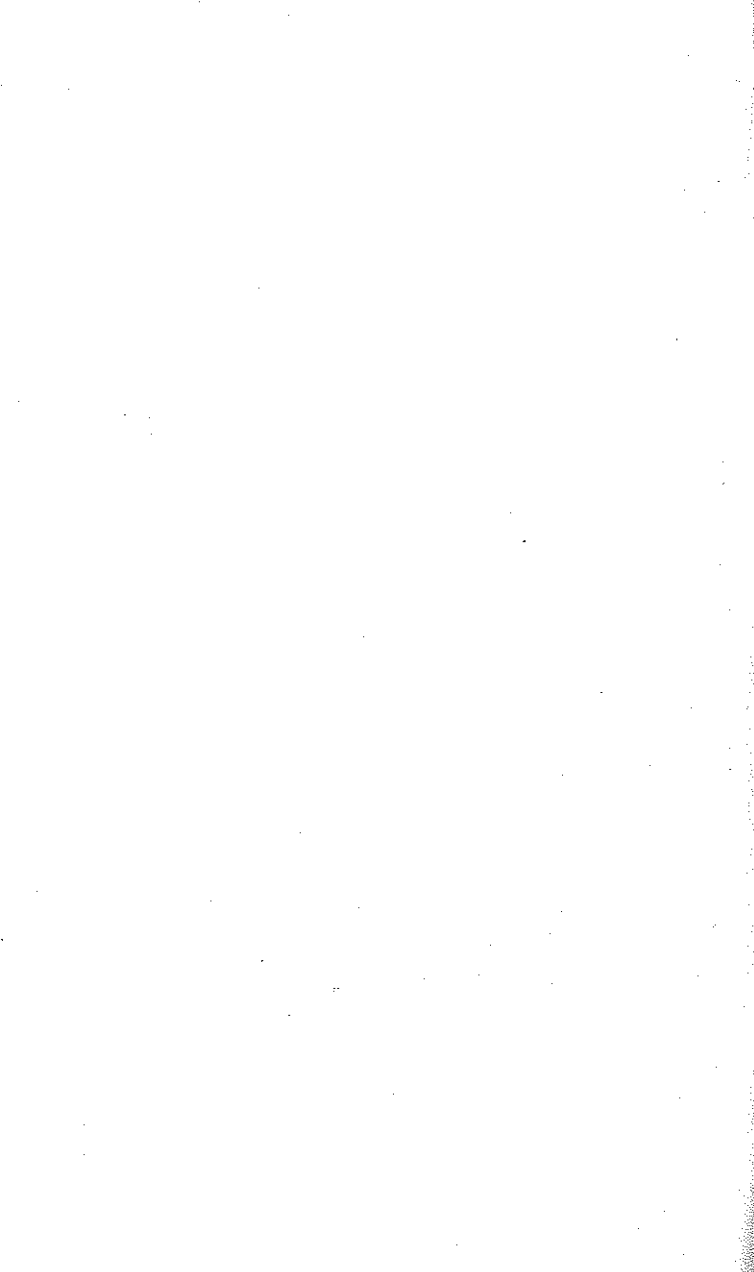

INST. NEBRIJA

CLAS: 40

COLOC: Ene 10:2

991684-205711

DEV

964670

BIBLIOTHECA
 TORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
 TEVNERRIANA

EROTICORVM
 FRAGMENTA PAPIRACEA

EDIDIT

B. LAVAGNINI

R.-20.258

INST. RES. LIA

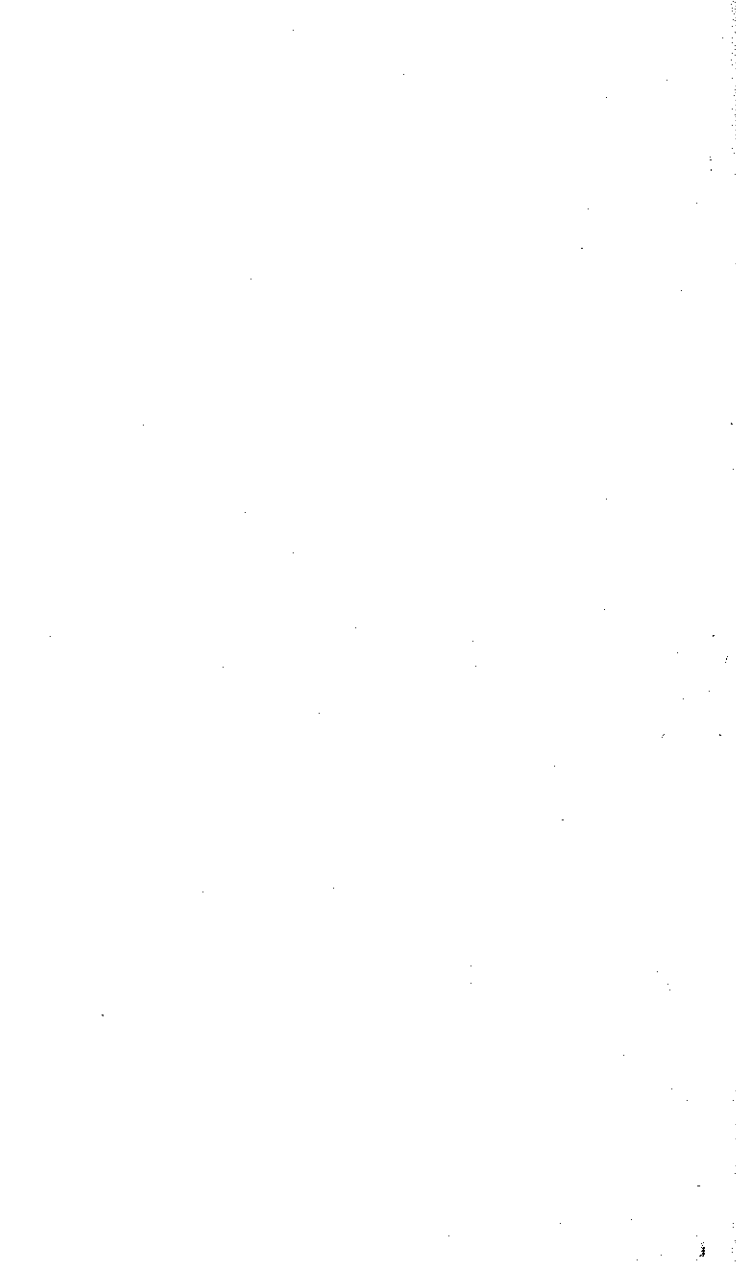
CLAS:

TG. 10

COLOC:

EROTIC./2

LIPSIAE
 AEDIBVS B.G. TEVNERRI

Al. gr. c. 75 ak

EROTICORUM GRAECORUM FRAGMENTA PAPYRACEA

PRIMUS COLLEGIT RECENSUIT LATINA
INTERPRETATIONE DITAVIT VERBORUM
INDICES ADDIDIT

BRUNO LAVAGNINI

Hb h
IX
749

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXXII

991684-

Erot. Fr. Pap.

ARTHURO SOLARI

MAGISTRO BENEMERENTISSIMO

ΧΑΡΙΤΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ ΕΝΕΚΑ

LECTORI

Cum eroticorum fragmentis, proximis temporibus in papyris repertis, disputatio nostra de Romanensium origine (*Le origini del romanzo greco in Annali della Scuola Normale Superiore di Pisa*, XXVIII, 1921, pp. 104) tota prope innitatur, non ex re fore visum est si ea, quae nunc variis sedibus dispersa leguntur nec facile inveniri possunt, in unum corpus a nobis collecta ederentur. Quae simul laboribus nostris curavimus ut emendatiora et pleniora in lucem prodirent. Quod autem ad latinam interpretationem attinet, quam maioribus fragmentis adicere placuit, hoc tantum lectorem monitum volumus, in ea non elegantiae nos studuisse sed veritati. Verba denique quae in fragmentis occurrunt non omnia a nobis in indicem relata sunt sed ea tantum quae nota digniora viderentur. Vale.

B. L.

Dabam Athenis IX Kalendas Apriles MCMXXI.

P. S. Athenis Atticis haec scribebamus. Nunc autem, nobis patriae redditis, dum levis opella in eo est ut typis bibliopolae honestissimi expressa vulgetur, gratiae maximae sunt agendaee clarissimo viro Hieronymo Vitelli, qui plagularum inspicendarum non gratum onus libenter rogatus assumpsit, librum pretiosis coniecturis ornavit, saepius consilio benignissime adiuvit.

Pisis Etruscis, Nonis Maiis MCMXXII.

TABVLA RERVVM

	pag
De Semiramide et Nino	1
Herpyllidis fragmentum	2
De Metiocho et Parthenope	2
De Chione	2
Fragmenta minora:	
PO 868	2
PO 435	2
PSI 726	2
PO 417	3
PSI 151	3
PO 1368	3
PO 416	3
PSI 725	3
Somnium Nectanebi	3
Index nominum	4
Index verborum	4

passa a Zimmermann

De Semiramide et Nino.

Papyrus 6926 Musei Berolinensis, incertae originis, diligenter uncialibus litteris exarata, rationes in dorso exhibens quarto (101 p. C.) Traiani anno datas, ex duobus fragmentis A et B constat, quorum prius quinque, alterum tres columnas continet. Columna quaeque lineas triginta octo habet, linea vero quaeque litteras fere viginti. Primus edidit Udalricus Wilcken, *Ein neuer griechischer Roman*, in *Hermes* XXVIII, 1893, pp. 161—193. Plura postea contulerunt Piccolomini (*Read. Lincei*, serie V, vol. II, 1893, pp. 310—333), quocum nonnulla et Hermannus Diels communicavit, L. Levi (*Riv. it. di fil. cl.* XXIII, 1893/94, pp. 1 sqq.), qui et denuo papyrum inspexit, H. Vitelli (*St. it. di fil. cl.* II, 1894, p. 297/298), nuperrime vero Brinkmann (*Rhein. Mus.* LXV, 1910, p. 319/320). Quae ipse nova coniectura supplevi vel emendavi et hic et in fragmentis quae sequuntur ex Romanensibus Herpyllidis, Parthenopes, Chiones, eorum plerumque rationem reddere conatus sum in *Aegyptus* II, 1921, p. 200—206. Quae nunc F. Garin (*St. it. di fil. cl.* n. s. I, 1920, p. 163 sqq.) de fragmentorum ordine permutando suadet probari non posse videntur.

A I. [.....]ελουσε[.]νον
[.....]π[ρο]εσι π[.....]
[.....]ο σφόδρα ἐρω
[.....]όμενον .[.]... α
5 [.....]ὑπολαβ[έν]ων,
[καὶ διὰ τὸν ... κίν]δυνον ἐν οἷ

A I. ... adest [ad eam Ninos] ... valde amans ... arbitratus, atque ob [perpetuum] periculum in quo sibi esset vivendum, bo-

A I. Melius pap. fibris compositis columna haec accuratius poterit legi, Wilck. Plura ipse temptavi, exempli gratia potius quam spe veritatis assequendae. 2 ego. 6—8 κίν]δυνον Wilck., reliqua ego; [τὸν μέγαν κίν]δυνον ἐν οἷ [εἶναι ἐξέλλει] Levi, num τὸν ἀστ κίν]δυνον?

- [ξήσεται]ν τῆς εὐχ[ῆ]ς ἀ-
 [γαθὴν πάνιν εἶχεν] ἐλπίδα . [.] α
 [.] πολὺ καὶ ἡγενη
 10 [.]ξιν αἰδῶς ἀ[π]ε-
 [.]ν θάρσος. ὁ δὲ
 [Νίνος . . . σπεύδ]ειν ἐβούλ[ε]το
 [ἄλλα τε διανοηθε]ῖς καὶ ταῦτα
 [.]κησαν· τῶν α[ὐ]τοῦ]
 15 [φίλων καὶ . τ]ῶν γονέων ἄ[πο]
 [ῥσους . . οὐτ]ῶ πλανή[σ]εσθαι
 [ἄρα ἔμελλεν] χρόνους ἐν οἷς
 [αὐτὸν ἀδιάφθ]ορον καὶ ἀπει-
 [ρατον Ἀφροδίτ]ης φυλάξειν
 20 [οὐκέτι δυνατόν ἐδ]όκει· ἀποθα-
 [νεῖν δὲ τῆ]ς φυλακῆ[s] τῶν
 [ῥοκων] γενήσεσθαι
 [.] προ]ς τὴν ἀναβο-
 [λήν] ἀλλὰ δέξ[ε]σ-
 25 [θαι αὐτὸν ἔτε οὐχ] ἂ μὲν δούλω[ι]
 [πρέπει, ἄλλα δὲ καὶ] λέγοντα κ[α]

nam spem habebat esse futurum ut voto [potiretur]
 pudor [avertebat, incitabat] audacia. Ninus vero [nuptias]
 properare volebat, aliaque meditatus et haec: ab amicis et
 parentibus longe quam diuturna tempora tali modo esset va-
 gaturus, in quibus se incorruptum et Veneris inexpertum ser-
 vare non amplius posse putabat: cum vero potius mori vellet
 [quam iurairuranda violaret, sperabat parentes non esse re-
 cusaturos sed se accepturos, quippe non ea quae servum de-
 ceant, alia vero dicentem et facientem]. Haec vero ne tunc

- 7 num τοῦ κρατεῖν? 9 pro ε fortasse α, Wilck.
 10 'zu π würden die Spuren passen' Wilck. 12—20 ego s.
 15 ἄ[πο] Vitelli. 18 pro ἀδιάφθ[ορον] κτλ: conf. A II 35,
 ἐφυλάχθησαν ἀδιάφθοροι. 20 ἐδ[όκει] suppl., quamquam
 Wilck. monet 'die Spuren vor οκει passen zu α und λ, nicht
 zu δ'. 21—24 ipse suppl. 23—24 ἀναβο[λήν τῶν γάμων] Wilck.
 25 ἂ μὲν ego distinxi, αμὲν Wilck.

[πράττοντα. ἀλλὰ ταῦτα] μὲν οὐδὲ τό-
 [τε αὐτὸς καὶ ἡ κόρη] ὑπέμειναν
 [λέγειν,] αὐτὸ βουλόμε-
 30 [νοι ποιεῖν] τὴν πείραν.
 [ἀλλ' οὔτε ὁ Νίνος] ἀνένεργεν
 [πρὸς τὴν μητέρα οὐ] τε ἡ παῖς ἐτόλ-
 [μα ἐφαίνε]το δὲ τοὺς
 [γούνας μὴ ἐπερωτᾶν?] θαρρεῖν γὰρ ἀμ-
 35 [φότεροι τ]ὰς τηθίδας μᾶλ-
 [λον ἐδόκουν ἢ τὰς μ]ητέρας. ὁ
 [δὲ Νίνος ἐλθὼν π]ρὸς τὴν Δερ-
 [κεῖαν καὶ δεόμε]νος. ὦ μητέρα,

A II. εἶπεν, εὐδοκίᾳς ἀφίγμαι
 καὶ εἰς τὴν σὴν ὄψιν καὶ εἰς
 τὰς περιβολὰς τῆς ἐμοῦ τερ-
 πνοτάτης ἀνεψιᾶς· καὶ τοῦ-
 5 το ἴστωσαν μὲν οἱ θεοὶ πρῶ-
 τον, ὥσπερ δὴ καὶ ἴσασιν· τε-
 κμηριώσομαι δὲ καὶ γὰρ τά-
 χα καὶ τῷ νῦν λόγῳ[ι]. διελ-
 θὼν γὰρ τοσαύτην γῆν καὶ

quidem ipse et puella dicere sustinuerunt, cum tamen nihil aliud vellent quam de hoc facere experimentum. Nam neque Ninus detulit ad matrem neque puella ausa est: optimum vero videbatur parentes non interrogare, apud materteras enim plus confidentiae quam apud matres habere sibi videbantur. Ninus vero cum ad Derceam venisset, tunc rogans 'o mater'

A II. inquit, 'bene iureiurando servato ad visus tuos atque ad consobrinae mihi dulcissimae amplexus advenio; atque hoc primum sciant, ut et sciunt, numina; ego quoque fortasse praesenti sermone monstrabo: cum enim tantum terrarum spatium

27 οὐδὲ τὸ(ν) pap., Levi, οὐδὲν τὸ(ν?) Wilck. legerat, οὐδὲ τό[τε] ego. 32 'vor ε scheint τ gestanden zu haben' Diels ap. Piccol.

33 ἐτόλ[μα] Piccol., ἐτόλ[μην] Wilck. 34 θαρρεῖν pap., quod Wilck. θαρροῦ[σι] corr., ἀμ[φότεροι] Wilck.; dubitans Vitelli τὸ] θαρροῦν γὰρ ἀμ[φω] πρὸς τ[ὰς] τηθίδας μᾶλ[λον] εἶχον ἢ πρὸς τὰς μ[ητέρας]; fortasse εἰ θαρροῦν explendum 35—35 ipse suppl.

- 10 τοσούτων δεσπόσας ἔδυνῶν
 ἢ δορικτήτων ἢ π[α]τρώϊωι
 κράτει θεραπευόντων με
 καὶ προσκυνούντων ἐδυνά-
 μην εἰς κόρον ἐκπλήσαι πᾶ-
 15 σαν ἀπόλαυσιν· ἦν τε ἂν μοι
 τοῦτο ποιήσαντι δι' ἐλάχιστος
 ἴσως ἢ ἀνεψιὰ πόθου· νῦν δὲ
 ἀδιάφθορος ἐληλυθὼς [ὑπὸ]
 τοῦ θεοῦ νικῶμαι καὶ ὑπὸ
 20 τῆς ἡλικίας· ἐπτακαιδέ-
 κατόν ἔτος ἄγω καθάπερ
 οἰσθας καὶ ἐνεκρίθην μὲν εἰς
 ἄνδρας ἤδη πρὸ ἐνιαυτοῦ· παῖς
 δὲ ἄχρὶ νῦν εἰμι νήπιος· καὶ
 25 εἰ μὲν οὐκ ἡσθανόμην Ἀφρο-
 δίτης, μακάριος ἂν ἦν τῆς
 στερορότητος· νῦν δὲ [τ]ῆς ὑ-
 μετέρας θυγατρὸς οὐκ [α]ἰσχροῶ[s]
 ἀλλὰ ὕμῶν ἐθελησάντ[ων αἰ]-
 30 χμάλωτος ἄχρὶ τίνος ἐάλω-
 κὼς ἀρνήσομαι; καὶ ὅτι μὲν

transierim et tot ac tantarum gentium dominus fuerim, quas vel ipse armis subegeram, vel me paterna potestate colebant et venerabantur, voluptatem omnem ad satietatem usque poteram explere; et si ita fecissem minus esset mihi fortasse consobrinae desiderium. Nunc vero, cum incorruptus venerim, a deo vincor et ab aetate; septimum decimum annum, ut scis, ago, atque iam abhinc annum inter viros relatus sum, puer vero adhuc sum infans et nisi Veneris vulnera accepiissem essem firmitate beatus; nunc vero a filia vestra, non turpiter sed vobis volentibus, me captivum esse factum, quousque ego negaverim?

A II. 11 π[α]τρώϊων Wilck. 17 ante ἴσως legitur in pap. ὁ, quod altera manus expunxit. 18 [ὑπὸ] Wilck. 28 [α]ἰσχροῶ[s] Wilck. 31 interrogationis signum posui.

οἱ ταύτης τῆς ἡλικίας ἄνδρες
 ἱκανοὶ γαμεῖν δῆλον· πόσοι·
 γὰρ ἄχοι πεντεκαίδεκα[α] ἔφυ-
 35 λάχθησαν ἐτῶν ἀδιάφθοροι;
 νόμος δὲ βλέπει με οὐ γε-
 γραμμένος, ἄλλως δὲ ἔθει
 φλυάσῃ κλ[η]ρούμενος, ἐπειδὴ

A III. παρ' ἡμῖν πεντεκαίδεκα
 ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐτῶν
 γαμοῦνται παρθένοι· ὅτι δὲ
 ἡ φύσις τῶν τοιούτων συνό-
 5 δων κάλλιστός ἐστι νόμος,
 τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀντείποι;
 τετρακαίδεκα ἐτῶν κυο-
 φοροῦσιν γυναῖκες καὶ τινες
 ν[ῆ] Δία καὶ τίκτουσιν· ἡ δὲ
 10 σὴ θυγάτηρ οὐδὲ γαμήσεται;
 δὴ ἔτη περιμείνωμεν, εἴ-
 ποῖς ἂν· ἐκδεχόμεθα μῆτερ,
 εἰ καὶ ἡ Τύχη περιμενεῖ· θυγ-
 τὸ[ς δ] ἂν ἡ θυγατὴρ ἡμο-
 15 σάμην παρθένον· καὶ οὐδὲ
 τοῖς κοινοῖς τοῦτοις ὑπεύ-
 [θυ]νός ἐστι μόνον, νόσοις λεί-

Atque huius aetatis adulescentes nuptiis esse aptos manifestum est; quotus enim quisque usque ad quindecim annos incorruptus mansit? Lex vero nocet mihi, non scripta, sed stulta consuetudine observata, quod

A III. apud nos quindecim fere annorum aetate ad viros deducuntur puellae: talium vero congressionum optimam legem esse naturam quis neget sanus? Quatuordecim annorum utrum ferunt mulieres et quaedam, per Iovem, et pariunt: filia tua vero ne nubet quidem? Duos annos exspectemus, dicet fortasse: exspectemus mater, si et Fortuna exspectabit:

A III. 17 νόσοις Piccol. quod Diels probavit, νότοις leg. Wilck. litteras omnes quae desunt Wilck. suppl.

[γω] καὶ Τύχη, πολλάκις καὶ τοὺς
 [ἐπ]ὶ τῆς οἰκείας ἐστίας ἡρεμοῦν-
 20 τας ἀν[α]ιροῦσιν· ἀλλὰ ναυτιλί-
 αι μ' ἐκδέχονται καὶ ἐκ πολέ-
 μων πόλεμοι καὶ οὐδὲ ἄτολ-
 μος ἐγὼ καὶ βοηθὸν ἀσφαλεί-
 ας δειλίαν προκαλυπτόμενος,
 25 ἀλλ' οἶον [ο]ἶσθας, ἵνα μὴ φορτι-
 κὸς ᾧ λ[έ]γων· σπ[ε]υσάτω δὴ
 ἡ βασιλεία, σπενσάτω ἡ ἐπι-
 θυμία, σπενσάτω τὸ ἀστάθμη-
 τον καὶ ἀτέκμαστον τῶν
 30 ἐκδ[ε]χομένων με χρόνων,
 προλαβ[ε]τω τι καὶ φθίητω καὶ
 τὸ μονογενὲ[ς] ἡμῶν ἀμφο-
 τέρων, ἵνα καὶ ἄλλως ἡ Τύχη
 κακ[όν] τι βουλευῆται περὶ ἡ-
 35 μῶν, καταλείπωμεν ὑμῖν ἐνέ-
 χυρα· ἀναιδῇ τόχα με ἐρεῖς πε-
 ρὶ τοῦ[τ]ων διαλεγόμενον· ἐ-
 γὼ δὲ ἀναιδὴς ἂν ἤμην λάθραι

A IV. πειρῶν καὶ κλεπτομένην

ἀπόλαυσιν ἐρεάξων καὶ νυ-

mortalis vir mortalem puellam mihi iunxi, neque cōmuni-
 bus tantum obnoxius sum, morbis dico et Fortunae, quae saepe
 et eos aufert qui prope domesticum focum quiescunt, sed na-
 vigationes me excipiunt et sine fine bella, nec audacia carens
 ego et qui securitatis auxilium timiditatem prae se ferat, sed
 qualem scis, ne molestus sim loquendo. Haec properet regnum,
 properet cupiditas nostra, properet instabilitas et incertitudo
 excipientium me temporum, praeoccupet et praeveniat aliquid
 et quod uterque nostrum solus et unus natus est parentibus,
 ut si et fortuna aliter de nobis cogitet, at vobis pignora certa
 linquamus. Impudentem fortasse me dices de his rebus collo-
 quentem, impudens vero essem si clam

A IV. sollicitarem et furtivam voluptatem adriperem et cum

καὶ καὶ μέθῃ καὶ θεο[ά]πον-
 τι καὶ τιθηνῶι κοινούμενος
 5 τὸ πάθος· ο[ὗ]ν ἀναιδὴς δὲ
 μητρὶ περὶ γάμων θυγατρὸς
 εὐκταίων διαλεγόμενος
 καὶ ἀπαιτῶν ἃ ἔδωκας καὶ
 δεόμενος τὰς κοινὰς τῆς
 10 [ο]ικίας καὶ τῆς βασιλείας ἀπά-
 σης εὐχὰς μὴ εἰς τοῦτον ἀ-
 ναβάλλεσθαι τὸν καιρὸν, ὃς
 ἔφ' ὑμῖν οὐκ ἔσ[τ]αι'. ταῦτα πρὸς
 βουλομένην ἔλεγε τὴν Δερ-
 15 κείαν καὶ τάχ[α] βραδύνας προ-
 τέραν ἂν αὐτῇ[ν] ἐβιάσατο τοὺς
 περὶ τούτων ποιήσασθαι λό-
 γους· ἀκυσσάμενη δ' οὖν βρα-
 χέα συνηγορήσε[ι]ν ὑπισχνεί-
 20 το. τῇ κόρῃ δ' ἐν ὁμοίοις πά-
 θεσιν οὐκ ὁμοία παρορησία τῶν
 λόγων ἦν πρὸς τὴν Θάμβην.
 ἡ γὰρ παρθ[έν]ος ἐντὸς τ[ῆς] γυ-
 ναικωνίτιδ[ος] ζῶσα ο[ὐ]κ εὐ-
 25 πρεπεῖς ἐπο[ί]ει τοὺς λό[γ]ους
 αὐτῆς· αἰτ[ου]μένη δ' ἐ καί-

nocte et ebrietate et servo et nutrice animi affectum commu-
 nicarem: nunc vero non impudens cum de optatis filiae nuptiis
 cum matre colloquar et repetam quae ipsa dederis et rogem
 ne communia domus et regni totius vota in illud tempus diffe-
 rantur quod iam non erit in potestate vestra'. Haec Derceae, et
 ipsi volenti, dicebat, et fortasse cunctatus ipsam priorem de hac
 re sermonem facere coegisset: cum igitur aliquandiu invitam se
 facere simulata esset tandem pollicebatur adiuturam. Puellae
 vero in simili animi affectu non similis dicendi libertas aderat
 apud Thamben. Virgo enim cum intra mulierum conclave vi-
 veret, speciosos sermones facere non valebat: quaerens autem

ρὸν ἐδάκρυσε καὶ ἔβο]ύλε-
τό τι λέγειν, [πρὶν δὲ φθ[έγξ]ασθαι
ἀπεπαύετο· [τότε δὲ μ]έλ-

- 30 λησιν αὐτόμ[ατ]ον [σημ]ήνα-
σα λόγου τὰ χεῖλη μὲν ἂν διή-
ρε καὶ ἀνέβλεψεν ὦ[στερ τ]ι λέ-
ξουσα· ἐφθέργετο δ[ὲ τελε]ίως
οὐδέν· κατερρήγνυ[το δὲ] αὐ-
35 τῆς δάκρυα· καὶ ἦρυν[θαίνο]ν-
το μὲν αἱ παρειαὶ πρὸς τὴν] ε[λ]-
δῶ τῶν λόγων· ἔξ ὑ[πογύου]
δὲ πάλιν ἀρχομέν[η]ς [πειρᾶ]-
σθαι λέγειν ὥχραίνο[ντο, διὰ]

A V. τὸ δέος· μεταξὺ [γὰρ ἦν ὁμοῦ]
καὶ ἐπιθυμίας καὶ [παρθενίας]
αἰδοῦς, θρασυνομέ[νου μὲν οὖν]
τοῦ πάθους, ἀποδε[ούσης δὲ]
τῆς γνώμης, ἐκύ[μαινε σφόδρα]
καὶ με[τὰ π]ολλοῦ κ[λόνου· ἡ δὲ Θάμ]-

tempus lacrimavit et voluit aliquid dicere, in ipso vero sermo-
nis initio desistebat. Aliquando cum se in eo esse ut ultro lo-
queretur ostendisset labia aperiebat, oculos attollens velut ali-
quid dictura: nihil tamen plane audiebatur: lacrimae ei prorump-
ebant atque erubescabant genae propter pudorem sermonum;
cum vero statim rursus loqui vellet pallecebant propter

A V. timorem. Media erat enim inter cupiditatem et virgi-
nalem verecundiam; affectu igitur audacter se efferente, defi-
ciente vero animo, valde multaque cum agitatione fluctuabat.

28 [πρὶν δὲ φθ[έγξ]ασθαι Vitelli, [πρὶν δὲ τι φθ[έγξ]ασθαι,
cui spatium obstat, Teza ap. Piccol., [ἐν τῷ δ' ἄρξ]ασθαι Pic-
col., [πρὶν δ' ἄρξ]ασθαι Kaib. ap. Wilck. 29 [τότε δὲ] ego, [τάχα
δὲ] Wilck. 29—30 μ[έλλειν αὐτόμ[ατ]ον [σημ]ήνασα Kaib. ap.
Wilck. 31—37 Wilck. suppl. sed in l. 33 [τελε]ίως Kaib. ap.
Wilck. 38 [πειρᾶ]σθαι dubitans proposuit Piccol., [βούλε]σθαι
Wilck. 39 ὥχραίνο[ντο, διὰ] Levi, ὥχραίνο[ντο καὶ] Wilck.

A V. 1 ego interpunxi. 1—3 Levi, praeter quod θρασυνο-
μέ[νου Diels suppl. 4—5 Diels ap. Piccol. 6 με[τὰ π]ολλοῦ
... ἡ Θάμβη Wilck., κ[λόνου· ἡ δὲ Θάμ]βη Diels.

βη τὰ [δάκρ]υα τῆς χ[ερσίν ἀπο]-
 μάττο[υσα π]ροσέ[ι]αττε θαρ]-
 ρεῖν κα[ὶ] ὅ[τι] βούλο[ι]το [ο διαλέ]-
 10 γεσθαι· ὥς δὲ οὐδὲν [ἤνυσεν,]
 ἀλλὰ ὁμοίοις ἢ παρθε[ν]ος κατε[λ]-
 χετο κακοῖς· “Ἀπαν[τος], ἔφη·
 ‘μοὶ λόγου κάλλιον ἢ [σιωπῇ]
 διαλέγεται. μή τι μέ[μνη] τὸν
 15 ἐμὸν υ[ι]όν· οὐδὲν μέ[μνη] γὰρ
 τετόλμηκεν οὐδὲ θ[ρασύς] ἢ-
 μιν ἀπὸ τῶν κατορθο[μ]άτων
 καὶ τροπαίων ἐπανε[λθόν]
 οἱ[α πο]λεμιστῆς πεπ[αρώνη]-
 20 κεν εἰς σέ· τάχα δὲ κ[οῦκ ἂν εἴ]αι-
 ὡπας τοιοῦτου γενομ[ένου]. ἀλλὰ
 βραδὺς ὁ νόμος τ[ῶ]ς ἤδη ὦ-
 ρίοις γάμων; σπεύδει δ[ὲ]
 ὁ ἐμὸς υἱός; οὐδὲ διὰ τ[οῦτο]
 25 κλαίεις βιασθῆναι σε δ[εῖν];

Thambe autem lacrimas eius manibus detergens bono animo
 esse iubebat et quae vellet loqui: ut vero nihil perficiebat si-
 milique impediabatur puella malo ‘Omni’ inquit ‘sermone ma-
 lius mihi silentium hoc loquitur, neve filium meum reprehen-
 das: nihil enim ausus est neque audax, cum a rebus feliciter
 gestis atque triumphis ad nos redierit, utpote qui bellator, in
 te veluti ebrius peccavit: fortasse etiam non sic taceres si quid
 tale accidisset Sed tarda nimis consuetudo videtur maturis iam
 nuptiis? Festinat vero filius meus? Neque ob hoc luges, te invita

7—9 Wilck. 10 [ἤνυσεν] Kaib. 11 Wilck. 12—13 Brink-
 mann, ἀπαν[τος τοῦτο] Kaib., ἢ [Θάμβη] Wilck. 14 Wilck.
 15 μέ[μνη] γὰρ Kaib. 16 θ[ρασύς] Kaib. 17—18 Wilck. 19 οἱ[α]
 Kaib. πεπ[αρώνη]κεν Wilck., πεπ[αρώνη]κεν Diels ap. Piccol.,
 probante Vitelli recepi. 20 τάχα δὲ κ[οῦκ ἂν εἴ]αι ὡπας, feliciter
 Vitelli. 21 Wilck. 22 τ[ῶ]ς ἤδη ὦ[ρ]ίοις γάμων statim nobis
 legentibus se obtulerat, sed iam pridem Brinkmann, τ[ῶ]ς γα-
 μα[τ]ῶν Wilck. 23 interrogationis signum Piccol. posuit, δ[ὲ]
 ego, δ[ὲ] ἢ γαμεῖν Wilck., sed non esse locum in pap. iudicat Levi.
 24 interrog. signum ego posui, τ[οῦτο] Wilck. 25 Wilck.

ἄμα μειδιῶσα περιέβα[λεν]
 αὐτὴν καὶ ἡσπάζετο· [δι' αἰδῶ δὲ]
 φθέγγασθαι μὲν τι οὐ[δὲ τό]-
 τε ἐτόλμησεν ἢ κόρη[, παλ]-
 30 λομένην δὲ τὴν καρδί[αν τοῖς]
 στέροιν αὐτῆς προσθε[ῖσα]
 καὶ λιπαρότερον κατα[φιλοῦ]-
 σα τοῖς τε πρότερον δάκ[ρυσι]
 [καὶ τῇ τότε χαρᾷ μόνο[ν οὐ]-
 35 [χ]ι καὶ λόλος ἔδοξεν ε[ῖ]να[ι ὦν]
 ἐβούλετο· συνῆλθον οὖ[ν αἱ αἰ]-
 δελφαὶ καὶ προτέρα μὲν [ἢ Δερ]-
 [κ]εῖα 'Περὶ σπονδαίων', ἔφ[η ...]

B I. [... ..] οὐ γὰρ ἀπελείφθη
 [... .. τ]ῆς μητρὸς ἐν το-
 [ιούτῳ ἀλλ' ἡκο]λούθησεν ἀκα-
 [τάσχετος] καὶ περιεσσηγμέ-
 5 [νη καὶ οὐδ]αμῶς ἱεροπρεπῆς
 [... ἔκλει]ε δακρύων καὶ κο-
 [... .. ἔ]χ τοῦ σχήματος
 [... .. ἔξ]ειρχθεῖσα τε με-

haec fieri? Simul ridens brachiis circumdedit eam atque ample-
 xabatur; ob verecundiam vero aliquid proferre ne tunc quidem
 puella ausa est, sed cor palpitans eius pectori applicans et sae-
 pius osculata eorum quae volebat loquax paene videbatur. Con-
 venerunt igitur sorores et prior Dercæa 'De gravibus, inquit, re-
 bus ...

B I. adeo lacrima turbatur ut neque plenum sensum elicer
 neque dispersas lacrimas latine reddere audeamus.

26 correxi, pap. μειδιῶσα, περιέβα[λεν] ego, Wilck. περιέβα[λ-
 λεν]. 27 [δι' αἰδῶ δὲ] ego, [διὰ δέος δὲ] Diels ap. Piccol.
 [διὰ χαρὰν δὲ] aut [χαρᾷ δὲ] Vitelli. 28—31 Wilck. 32 [φι-
 λοῦ] Kaib. 33 δάκ[ρυσι] Kaib. 34—38 Wilck.

B I. 3 ἐν το[ιούτῳ] ego, ἐν το[σοῦτῳ] Piccol., ηκο]λούθησε
 pap. 5 [νη Levi. 8 ἔξ]ειρχθεῖσα τε με-, sic puto legendum pr
 ἔξ]ειρχθεῖς ἅτε quod Wilck. habet, nam in pap. est εἰρχθεῖσα τε με-

- [. . . . ἀνα]πῆδήσασαν δὲ αὐ-
 10 [τὴν ἐκ κλί]νης καὶ βουλευμέ-
 [νην διακωλύσ]αι ταῦτα πείσας
 [πρώως ταῖς χ]ερσίν ὁ Νίνος
 [ἔλεγε· "Ἄρα ἦν τι]ς εἰπὼν σοι με
 [διαφθορέα παρ]θένων; ἔστω. καὶ
 15 [μὴν οὐχ ἡ τῆς ἐμ]ῆς μητρὸς καὶ ἡ
 [τῆς σῆς πίστις] οὕτως ἀγόμε-
 [νόν με φαίνουσι, καὶ τάχα πού κάρω
 [δηλώσω τοῖς ἔργο?]ς· οὐ δὴ βούλομαι·
 [νυμφίος σου νῦν] ὅν μᾶλλον ἢ πρό-
 20 [τερον εἰς σε νεα]ν(ι)εύεσθαι· οὐδ' αὐ-
 [τὴν σὲ τοῦθ' ἡγη]σάμην] ὑπονοή-
 [σειν πί]στις ἔστω τού-
 [του τὰ] ὁμοσθέντα τό-
 [τε, καὶ ἐκτὸς ὄρ]κου πεπιστευ-
 25 [μένα' οὗτοι] δὲ πανήμε-
 [ροι συνῆσαν] ἀλλήλοις ὅσα μὴ
 [ὑπὸ τῶν στρατιωτ]ικῶν ἀφείλ-
 [κετο, οὐδ' ἐλ]λήπῃς ὁ "Ερως ἀνερ-
 [ρίπισεν αὐτοὺς] κόρω μὲν τὸ
 30 [πρωτον τῆς κοινῆς] διαιτήσεως ἀμ-
 [βλύνων]· τεταῖς τὰς ἐπι

9.10 Wilck. 11 διακωλύσ]αι Vitelli. 12 [πρώως] Vitelli.
 13 [ἔλεγε· ὅστις] Wilck., ["Ἄρα ἦν τις] Levi. 14—22 quae hic
 coniectura leguntur omnia fere Vitelli explevit, cui maximas
 gratias deberi et hic et alibi profitemur. 14 vel ὡς φθορέα
 Vit., φθορέα Piccol., ἔστω καὶ Wilck. 16 πίστις Piccol.
 18 δηλώσω ego. 19 νυμφίος νῦν Diels ap. Piccol. 20 [τερον
 Wilck. 22 [σειν Vit., πί]στις Piccol. 23 [του τὰ] Piccol.
 24 [τε Piccol., καὶ δίχα ορ]κῶν Levi, ἐκτὸς Vit. 25 [μένα . . .
 οὗτοι] Piccol. 25—28 πανήμε[ροι Wilck. 26—28 Wilck.
 29 ἀνερ[ρίπισεν αὐτοὺς] Piccol., ἀνερ[εθίζων Wilck. 30 [πρω-
 τον τῆς κοινῆς] ego, διαιτήσεως cum Piccol., Wilck. δι' αἰτήσεως.
 31 ἀμ[βλύνων Piccol., τεταῖς 'es scheint vorher ein r gestan-
 den zu haben' Viereck ap. Piccol., Wilck. εταῖς, ἐτάρα]τε δὲ

[.....χ]ερσὶ διαξεύξε-
 [ως]μενος· οὐπω
 [δὲ τοῦ ἥρος ἀκ]μάζοντος
 35 [.....ὁ στρατη]γὸς Ἀρμενί-
 [ων?]..... νοση
duo versus desunt

B II. ἐνόπλου συγκροτεῖν τῶν ἐ-
 πιχωρίων. δοκοῦν δὴ καὶ τῶι
 πατρὶ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Καρι-
 κὸν ἅπαν σύνταγμα καὶ μυρι-
 5 ἄδας Ἀσσυρίων ἐπιλέκτους,
 ἐπὶ πεζὰς καὶ τρεῖς ἱππέων,
 ἀναλαβὼν ὁ Νίνος ἐλέφαντάς
 τε πεντήκοντα πρὸς τοῖς
 ἑκατὸν ἤλαυνε· καὶ φόβος
 10 μὲν ἦν κρυμῶν καὶ χιόνων
 περὶ τὰς ὀρεῖους ὑπερβολάς· πα-
 ραλογώτατα δὲ θῆλυς καὶ πο-
 λὺ θερειότερος τῆς ὥρας ἐπι-
 πεσὼν νότος λῦσαι τε ἔδυ-
 15 νῆθη τὰς χιόνας καὶ τ[οῖς ὀδεύ]-

B II. armatam [vim] colligere indigenarum. Patre idem sentiente Graecorum et Carum omne agmen atque lectas Assyriorum myriadas; septem peditum et tres equitum, cum Ninus accepisset, atque insuper centum et quinquaginta elephantos, iter faciebat. Atque frigoris et nivis propter transitus montanos timor erat. Contra tamen omnem expectationem cum molis et calidior quam pro tempore notus supervenisset, nives po-

sis τὰς ἐπι[στάσεις] τῆς ἐν χ]ερσὶ διαξεύξε[ως ἀφηγούμενος Piccol., ingeniose satis.

34 [τοῦ ἥρος ἀκ] Wilck. 35 [ἦν ὁ πόλε]μος? ego, [ἤδη ὁ στρατη]γὸς Piccol., γος Wilck., qui et monet 'von γ nur der Horizontalstrich erhalten'. 35.36 Ἀρμενί[ων? ego.

B II. 1 ἐνόπλου legendum puto, *Aegyptus* 2 (1921), p. 202, ἀνόπλου Wilck., qui pariter notavit 'für ein π davor scheint kein Platz zu sein'. 15 Wilck.

- ουσιν ἐπικειχῇ π[ε]ρ[ὶ] αὐτῆς ἐλ-
 πίδος τὸν αἶρα παρασχεῖν·
 ἐμύχθησαν δὲ [τα]ῖς διαβάσε-
 σιν τῶν ποταμῶν μᾶλλον
 20 ἢ ταῖς διὰ τῶν ἀρροφειῶν
 πορείαις· καὶ ἄλλος μὲν τις
 ὑποδυρίων φθόρος καὶ τῆς
 θεραπείας ἐγένετο· ἀπαθῆς
 δὲ ἡ στρατιὰ καὶ ἀπ' αὐτῶν ὧν
 25 ἐκινδύνευσεν θρασυτέρα κα-
 τὰ τῶν πολεμίων διεσέσω-
 στο. νευικηνεῖα γὰρ ὁδῶν ἀ-
 πορίας καὶ μεγέθη ποταμῶν
 ὑπερβάλλοντα βραχὺν εἶναι
 30 πόνον ὑπελάμβανε μεμηνό-
 τας ἐλεῖν Ἀρμενίους· εἰς δὲ
 τὴν πολεμίαν ἐμβαλὼν ὁ
 Νίνος καὶ λείαν ἐλασάμειος
 πολλὴν ἐρυμνὴν περιβάλλε-
 35 ται στρατόπεδον ἐν τινι πε-
 δῶν· δέκα τε ἡμέρας ἀναλα-
 βὼν μάλιστα τοὺς ἐλέφαν-
 τας ἐν ταῖς πορείαις ἀποτε-

tuit solvere atque iter facientibus mitem ultra omnem spem aëra
 praeberē. Plusque in traiciendis fluminibus laboris habuerunt
 quam in montium verticibus superandis; ac parva quaedam in-
 mentorum et servorum iactora fuit, exercitus vero immunis at-
 que ab ipsis periculis audacior factus contra hostes saltus per-
 venerat. Cum enim itinerum difficultates et nimias fluminum
 magnitudines vicisset, minimi esse laboris putabat insanientes
 Armenios superare. Cum igitur Ninus hosticum invasisset et
 multum praedae abegisset, sibi munita castra in quodam campo
 circumdat, cumque decem dies recreasset maxime elephantos in
 itineribus defa-

16 restituit Kaib. 25 θρασυτέρα Wilck., quod typothetae
 error esse videtur. 32 πολεμίαν sic corrigendum puto quod in
 pap. legitur ποταμίαν (v. *Aegyptus* II, 1921, p. 203).

B III. τρυμένους ὥς ἐκ[εῖνον ὀρεῖ]
 μετὰ πολλῶν ὀ[ρμῶντα μυρι]-
 ἄδων ἐξαγαγῶ[ν τὴν δύνα]-
 μιν παρατάττε[ι· κατέστησε]
 5 δὲ τὴν μὲν ἵαπο[ν ἐπὶ τῶν]
 κεράτων, ψιλῶ[ς δὲ καὶ γυ]-
 μνήτας τό τε ἄγ[ημα τὸ ξενι]-
 κὸν ἅπαν ἐπὶ τῶ[ν πλευρῶν]
 τῶν ἱππέων· μέ[ση δ' ἡ πεζῶν φά]-
 10 λαγξ παρατέτινεν[· πρόσθεν δὲ]
 οἱ ἐλέφαντες ἱκα[νὸν ἀπ' ἀλ]-
 λήλων μεταίχμ[ιον διαστάν]-
 τες πυργηδὸν ὀ[πλισμένοι]
 προσέβληντο τῇ[ς φάλαγγος,]
 15 καθ' ἕναστον δὲ α[ὐτῶν ἦν]
 χώρα διεστηκότ[ων τῶν λό]-
 χων ὥς εἴ τί που τε[ραχθεῖη]
 θηρίον ἔχ[ο]ι διελθ[εῖν τὴν]
 κατόπιν. οὕτως [δὲ διεκεκό]-

B III. tigatos, ut eum videt multis cum milibus ad se venientem eductas copias in aciem instruit: equitatum in cornibus constituit, levis vero armaturae milites atque agmen stipendiariorum omne equitum lateribus adiunxit; media peditum phalanx praetendebatur, antea vero elephantis, iusto inter se spatio distantes, ad modum turris armis ornati, phalangi proponebantur. Prope autem unumquemque eorum erat spatium, loco distantibus inter se manipulis, ut si quae belua turbaretur retro posset transire. Sic vero ordinabantur opposita prope eas ma-

B III. 1 sic Vitelli, εἰ[δεν αὐτοὺς] ego, ἐκ[leg. Wilck., qui tamen monet sinistram tantum α litterae partem manere, ἐκ[εῖθεν ὀρεῖ] Piccol. 2 ὀ[ρμῶντα Vitelli, ὀ[ρμῶντας Piccol., μυρι-] Wilck. 3—5 Wilck. 6 ψιλῶς pap., corr., [ς δὲ καὶ γυ] Wilck. 7 ἄγ[ημα Wilck., τὸ ξενι-] optime Piccol. 8 [πλευρῶν] Piccol., [κεράτων?] Wilck. 9—10 Wilck. 11 ἱκα[νὸν Kaib., ἀπ' ἀλ]- Wilck. 12 μεταίχμ[ιον Kaib., διαστάν]- Wilck. 13—14 Wilck., qui et monet ad l. 14: 'kann sowohl ti als τη sein'. 15 α[ὐτῶν Kaib., ἦν] Wilck. 16—18 Wilck. 19 [δὲ Kaib., διεκεκό] Wilck.

- 20 σμητο ἢ κατ' ἐκ[εῖνα ἀντίπλευ]-
 ρος τῶν λόγων ᾧ[στε ταχέως]
 ἐπιμῦσαι τε ὁπότ[ε βουληθεῖ]-
 η δύνασθαι καὶ πάλιν δια-
 στήναι, τὸ μὲν εἰς [τὴν ὑπο]-
 25 δοχὴν τῶν θηρίων[ν, τὸ δὲ εἰς]
 κώλυσιν τῆς εἰσδο[ομῆς τῶν]
 πολεμίων· τοῦτο[ν οὖν τὸν]
 τρόπον ὃ Νίνος τῇ[ν ὅλην δια]-
 τάξας δύναμιν ἱππε[ζόμενος? ἐ]-
 30 λαύρει· καὶ καθάπερ ο[ἷσων θυσί]-
 αν προτείνων τὰς [χεῖρας]
 'Τὸ θεμέλιον', ἔφη, τ[έ τε κοί]-
 σιμα τῶν ἐμῶν ἐλπ[ίδων τάδε ἐ]-
 στήν. ἀπὸ τῆσδε τῆς [ἡμέρας]
 35 ἢ ἄρξομαι τινος μεί[ζονος]
 ἢ πεπαύσομαι καὶ τῇ[ς νῦν ἀρχῆς].
 τῶν γὰρ ἐπ' Αἰγυπτί[οις πόνοι καὶ]
 τὰ τῆς ἄλλης πολεμ[ικῆς . . .]

nipulorum latera ut et claudī cum vellet possent et iterum in
 diversas partes abire, cum ut beluis locus daretur tum ut ho-
 stium incursus impediretur. Cum in hunc modum igitur Ninus
 omnes copias disposuisset equo ipse vehabatur, atque veluti sacrifici-
 caturus praetendens manus 'Fundamentum, inquit, atque iudicium
 meorum omnium expectationum hoc est. Ab hac die faciam
 aut maioris elicius imperii initium aut huius quoque praesen-
 tis finem. Laborum enim quos contra Aegyptios tulimus atque
 hostilis expeditionis cetera . . .

20 ἐκ[εῖνα Kaib., ἀντίπλευ]ρος (scil. μερίς) Piccol. p. 333.

21. 22 Wilck. 23 πάλιν Wilck., δια]στήναι ego, διεκ]στήναι
 Wilck., quod tamen nusquam reperitur et esset ἀπαξ λεγόμενον.

24—28 Wilck. 29 ἱππε[ζόμενος? Vitelli, ἱππε[ύων αὐτός ego,
 ἱππε[ας λαβών Wilck. 30 ο[ἷσων θυσί]- vel σ[έρον θυσί]- Diels
 ap. Piccol., primam litteram post καθάπερ O aut C aut Φ esse
 monet Wilck. 31 Wilck. 32 τ[έ τε Kaib., κοί] Wilck.

33—36 Kaib. 37 [υς Wilck., πόνοι καὶ] ego. 38 πολεμ[ικῆς
 (scil. ἐφόδου) ego.

Herpyllidis fragmentum.

passa a

Zimmermann

Romanensis huius reliquias, quae Mahaffy fragmentum nuncupari solent, papyrus continet a Mahaffy empta in Medinet-el-Faijûm anno 1894, atque ab ipso cum duobus imaginibus publici iuris facta, brevi tantum lectione adhibita, lacunis ita corrupta ut paene legi non possit, in *Rend. della R. Accad. dei Lincei* 1897, pp. 91—96. Denuo maiori diligentia usus J. Gilbert Smyly edidit in *Hermathena* XI, 1900, pp. 322—330, atque ita ut post eius editionem tantum fragmentum revera possidere videamur. Hanc igitur huic nostrae editioni veluti primum fundamentum posuimus.

Romanensis fragmentum, quod est columna sexaginta versuum, cuius ad latera minima prioris et sequentis columnae vestigia exstant, in verso papyri legitur cursoriis litteris exaratum, quarum aetas, Mahaffy, Kenyon, Grenfell, Wilcken, Smyly, consentientibus, alterius p. Chr. saeculi initio finitur. In recto rationes sunt, quarum aetas et ex litterarum formis et ex nota quam Wilcken primus animadvertit, Domitiani tempus esse videtur. Ibi enim verba leguntur $\Delta\omicron\mu\pi\tau\alpha\nu\omicron\upsilon\ \Sigma\epsilon\beta\alpha\sigma\tau\omicron\upsilon\ \Gamma\epsilon\rho\mu\alpha\nu\iota\zeta\omicron\upsilon\ \Phi\alpha\sigma\epsilon\nu[\omega\theta]$, quae quidem Smyly $\tau\epsilon\alpha\iota\lambda\alpha\nu\omicron\upsilon$ supplens ad Traianum referre conatus est. Numeri signum KΘ quod Wilcken supra columnam in imagine legi putaverat atque operis XXIX columnam indicaret, aliter legi in archetypo monet Smyly. Interpunctionis notae omnes ab editoribus adiectae. Prioris columnae unum tantum verbum, quod Wilcken monstravit et Smyly probat, potest agnosci. Id est viri nomen, vocativo casu positum: $\Sigma\epsilon\iota\lambda\eta\nu\epsilon$.

Praeter Mahaffy et Smyly bene de fragmento meruerunt O. Crusius (*Beilage zur Allgemeinen Zeitung*, 1897, nr. 145, 3. Juli), Bury apud Smyly, Wilcken (*Arch. für Papyrusforsch.* I, 1901, pp. 268—271), Crönert (*Arch. f. Pap.* II, 1903, pp. 365—366). Nonnulla ipse contuli in *Aegyptus* II, 1921, p. 206.

ε[ν δ'] ἐποχαῖς παραλίαις δ[ε]ξ[άμενοι] παρεκάλουν,
 δυσώρου τῆς καταστ[άσεως οὔσης], καὶ γὰρ ἐλάν-
 θα[ν]εν ἐν ἐπισημασίᾳ[ις] ἡ[εφέλη] καθεστῶσα,
 μένειν αὐτόθι τὴν ἐπ[ιοῦσαν] ἡμέ[ρ]αν, ἐπιδοῦναι
 5 τ' ε[ἰς] εὐφροσύνην· [εὐπροπέ]στατος δὲ εἰς κατοχὴν
 ἀπ[ο]δημίας οἰωνό[ς] ἦν δαιτὸς? εὐ[φροσύνου] με-
 τά[κ]λησις· κἀγὼ μὲν [ἐβ]ου[λόμην] μένειν· τῶν
 δὲ [κ]υβερνητῶν στασ[ιαζόντων], ὁ μὲν ἡ[μέτερος]
 ἠπείγετο πλεῖν, ὁ δ[ὲ] τῆς μεγάλης νεὸς] συνε-
 10 τεκμαίρετο χειμῶνα πλεῖσ[τον] καὶ ἴσως ἀνίκη-
 τον. ἔδοξεν οὖν πλεῖν· ἀσπασάμεν[οι] τοίνυν ἀλ-
 λήλ[ο]υς καὶ θοῆμον ἀκτιόνειον ἐγεί[ρου]τες, εἰς τὴν
 ο[ὐ]ρε[ί]αν ἐκάτερος ἐμβάντε[ς] καὶ ὡ[λο]φυνόμε-
 θα, [σ]κοποῦντες ἀλλήλους φι[λή]ματά τε ταῖς χερσὶ
 15 β[άλλο]ντες. ἡ μὲν οὖν με[γ]άλη ναὺς βραδύτερόν
 τι ἐξ[ω]πλιζέτο, τάχιον δ' ἡμεῖς ἐξ[ε]λεύσαμεν.

cumque in stagnis mari adiacentibus receperant, horta-
 bantur, quod importunus esset aeris status, fugerat enim nubes
 inter signa temporis esse, ut ibi sequentem diem maneremus
 nosque hilaritati daremus: pulcherrimumque erat ad profectio-
 nem retardandam auspicium laeti revocatio convivii. Atque ego
 manere volebam; gubernatoribus autem dissidentibus, noster
 instabat ut navigaremus, ille vero magnae navis coniciebat pro-
 cellam maximam et fortasse non superabilem. Visum est autem
 navigare. Cum igitur inter nos mutue amplexati et alcyoneam
 lamentationem cientes uterque propriam navem conscendisse-
 mus, gemitus edebamus, alius alium intuentes atque oscula ma-
 nibus iactantes. Magna igitur navis tardius instruebatur, citius

1 ε[ν δ'] ἐποχαῖς, δ[ε]ξ[άμενοι] ego; ἐποχή est 'locus ubi
 mare colligitur' in Novellis Leonis imp. 151 et 202; παρεκά-
 λουν Smyly interpretatur 'I advised them', melius tamen vi-
 detur de 3 p. p. intelligere. 2 καταστ[άσεως οὔσης] Smyly.
 3 ἐπισημασίαι 'signs of the weather. The missing word may
 perhaps be νεφέλη' sic Smyly. 4 ἐπ[ιοῦσαν] ἡμέ[ρ]αν Smyly.
 5 [εὐπροπέ]στατος ego, [σπε]στατος Vitelli, quod spatio non
 sufficere videtur, Purser ap. Smyly [πανύ]στατος. 6 [ἦν δαι-
 τὸς] ego, ἀνδρὸς? Vitelli. 7 Smyly, κἀγὼ, τῶν δὲ Wilck.
 leg. 8 ἡ[μέτερος] Wilck., cetera Smyly. 9 Smyly. 10 pap.
 πλεῖσ[τον] et ἀνίκη-, correxi, Smyly suppl. 11--15 Smyly.
 16 ἐξ[ω]πλιζέτο Smyly, τάχιον pap., corr., ἐξ[ε]λεύσαμεν Wilck.

ἡλίου δ' ὑπὸ μὲν τὸν ἑκπ[ου]ν φ[α]νέρ[το]ς, αὐτίκα
 δὲ ζοφεραῖς ἐγκρουβέντος νεφέλ[αι]ς, α[ι]φνίδιον
 κο[ι]λὸν τε καὶ βραχὺ βρουτήσα[ν]τος, ἡμεῖς μὲν
 20 οὐκέτ' ἀναστρέφαι μεταρροῦντες ἐδυνάμεθα,
 πυκνὸν γὰρ εἶπειο πνεῦμ[α] κατόπιν, ἡ δὲ τῆς Ἑρ-
 πυλλίδος ἄκατος οὐκέτ' ἀγῆχθη, κατέστου δ' ἀπὸ
 τοῦ τέλους ἀνακαλουμέν[η]. πρὸς βραχὺ δ' ὁρῶν-
 τέ[ς] σ[φ]ας ἀφηρησόμεθα, πνεῦμα γὰρ ἄθρουν ἐγ-
 25 κ[ατέ]ρρηξεν ἀπηλιωτικὸν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἑκρο-
 τ[ηρίου] καὶ τὴν μὲν κεραίαν οὐκ ἦν παραβαλεῖν,
 τραχεῖαν γὰρ οὐκ ἴσχυε φέρειν ἢ πορθμῖς τὴν
 θάλατταν· ἔ[πειτα?] δὲ τὸ κέρας οὐρίον ἔχοντες
 ἐ[ν]τετα[μέν]οις τοῖς ἀκατίοις τοῦ προκειμένου μὲν
 30 ἡ[μβρ]ότομεν δρόμου, παρὰ [δὲ] τὸν Λακτῆρα, χαλεπώ-

nos e portu solvimus. Cumque sol ipso enavigationis tempore apparuisset statim vero se obscura inter nubila condidisset, cumque ex improvise cavum quiddam et breve intonuisset, nos, quamvis poeniteret, non amplius reverti poteramus, creber enim flatus sequebatur a tergo. Herpyllidis autem cymba non amplius in altum evecta est, stetit vero, a muro religata. Breve tempus, cum abriperemur, eos videbamus, ventus enim subso-
 lanus ab ipso promunturio in nos confertus erupit, neque ant-
 ennā opponere licebat, nam mare asperum scapha non vale-
 bat ferre. Deinde cum antennam propitiā haberemus plenis
 velis usi a proposito quidem aberravimus cursu, iuxta Lactera

17—21 Smyly. 18 pap. *enx*. 22 κατέστου pap. habet, quae forma non satis quid sit patet et fortasse librarii sit error pro κατέστη.

23 ἀνακαλουμέν[η] 'Bury ap. Smyly, 'may possibly be a derived of κάλως, meaning 'moored to the wharf' Beare ap. Smyly. 25 ἀφηρησόμεθα, ἀφ scriptum est supra ηρ.

25 lectionem ἀπηλιωτικὸν dubiam esse monet Smyly 'the letters transcribed ἀπηλ might, whit equal facility, be read ἀγρίω, and the rest of the word is rendered illegible . . . Prof. Bury suggests ἀγρίως πνεῖον'. 26 Smyly. 27 [τραχεῖαν] ego, cfr. 39 πυκνὴ μὲν οὐκ ἐτραχύνετο πνεύματι, 'perhaps [ἐγκαρσίαν] may be suggested' Smyly; ἴσχυε corr., pap. εἴσχυε; πορθμῖς, pap. προθμῖς, transpositionem, e communi proferendi ratione, scribae errore factam putamus, cfr. e. g. P. Flor. 387, 33.

28 ἐ[πειτα] ego, quartam litteram Smyly ζ credidit esse. 29 ἐ[ν-
 τετα]μέν]οις Bury ap. Smyly. 30 Λακτῆρα Smyly. Vulgatiores no-

τατο]ν ἀκρωτήριον, κατὰ τὸ Κρητικὸν ἐσυρό-
 με]θα πέλαγος, οὐδὲ τὴν Νίσυρον καθορᾶν ἐτι
 δυν]άμενοι διὰ τὴν συννέφεα· ἥς ἐφείμε-
 νοι τότε μὲν] βλέπειν ἀπειτύχομεν· μετὰ
 35 δέ] προσώδει παραδόντες πελέγει τῶν μὲν ε[ί]ς
 σωτ]ηρίαν οὐδ[έ]ν παρὸν ἐσώμεν, ὀλέθρου [δ' οὐ
 προ]σδοκία μόνον ἀλλὰ καὶ πόθος ἦν ἅπασιν.
 ἡδὴ] γὰρ θ[ά]λαττα ἔγαν ἐκ πολλοῦ διαστήματος συ-
 ρ[ομ]ήνη [εἰς ἀπειρ[ο]ν], πυκνῇ μὲν οὐκ [ἐτ]ραχύνε-
 40 [ο π]νεύματι, κοιλὰ [ι]νομένη δ' εἰς ἀπειρον ἕξ ἴσθου
 ὄρεσ]μιν ἐκορυφοῦτο, μέλαινά τ' ἦν ὑπὸ ζόφου τοῦ πε-
 ρ[ιέχ]οντος ἐσκιασμένη. τὸ πνεῦμά τ' ἐ<ς> στάσιν οὐ
 μὲν πο]λεμίαν, γνοφ[ο]ειδῇ δὲ κυκλόθεν ἀδοκῆτοις
 ε[ρρι]πιζον ἀῆται πυ[ο]μαῖς, οἱ μὲν ψιλὸς πνεύμα-

vero, difficillimum promunturium, per mare Creticum rapieba-
 mur neque Nisyrum perspicere amplius dabatur propter caeli nu-
 bila; quam cum cuperemus tunc videre nobis non successit. Deinde
 vero cum nos furenti pelago tradidissemus eorum quae ad sa-
 lutem pertinerent nihil praesens videbamus, mortis vero non
 exspectatio tantum sed et cupido erat omnibus. Iam enim mare,
 longo satis intervallo tractum, crebro vento non quidem aspe-
 rabatur, sed, in immensum cavatum, veluti montes in altum
 exsurgebat, nigrumque erat, cum circumstanti caligine obum-
 braretur. Aëra vero ad certamen, non hostilem quidem sed
 turbidum ex omnibus circa locis inopinatis flatibus venti exci-

minis forma huius promunturii, in parte Coi insulae quae ad me-
 ridiem vergit, est *Αακητήρ*.

31—32 Smyly. 33 δυν]άμενοι Smyly; ἐφείμε- pap., corr.

34 νοι Smyly, τότε μὲν] ego, *τυχεῖν*] Vitelli. 35 aliquid ex-
 cidisse, fortasse <ἡμᾶς> ante παραδόντες, Vitelli recte suspica-
 tur; num παραδο<θῆ>ντες legendum?, 'the reading προσώδει is
 almost certain' Smyly. 36 Smyly. 37 προ]σδοκία Bury ap. Smyly.

38 Smyly. 39 ρ[ομ]ήνη Smyly; verba εἰς ἀπειρον expungenda
 putavi, ex dittographia orta esse videntur ob subsequens εἰς
 ἀπειρον; [ἐτ]ραχύνε- Smyly. 40—41 Smyly. 42 περ[ιέχ]ον-
 τος Bury ap. Smyly; πνεῦμά τε στάσιν pap., quae non bene
 quadrant et ex haplographia quam dicunt, ut Smyly notat, orta
 esse videntur. 43 Smyly, γνοφ[ο]ειδῇ ego; γνοφ[ο]ειδῇ ille.

44 Smyly; ψιλὸς corr., pap. ψαλὸς.

45 τ[ος] προσητῆρες, ο[ἱ] δ' ὕμβρους καθιέντες. ἅπας
 δ[ὲ] κ[όσμος] ἐν κύκλῳ περιεβροντᾶτο, πυκναὶ δὲ
 ἀν[τ]ήστραπτον ἀλλήλαις ἀπ' οὐρανοῦ λαμπάδες, ἀγ-
 χό[θι] δὲ πολλαί κ' ἑωρ[ῶ]με[ν] οὐρανόθεν πῦρ ἀπ[ο]τ[ο]ξευ-
 όμ[ε]νον· ἦν [δ' ἄ]δηλ[ο]ν εἴτε νύξ εἴθ' ἡμέρα καθιεισ-
 50 τῇ[κ]ει σκοτούς ὁμοι[ό]τητι· συνεπληροῦμεθα [δ' ὅ]π[ο]τ[ο]
 τῇ[ς] τ[ῶν] κυμάτων ἐπιβολῆς καὶ τῆς τῶν γνόφων
 ἐ[πομ]βολῆς· ἦν δ' οὔτε γῆν [ἡ]δεῖν οὔτε οὐρανόν· πε-
 πν[κασ]μένη δὲ νυκτ[ὶ] ἢ ναῦς συνείχετο, καὶ ποτὲ
 μ[ε]ν κατόπιν ἡμερ[ινόν] φῶς ἐφίστατ[ο], π[ο]τὲ δ' ἐν-
 55 ηρεῖ[δε]το κύμα· πολλά[κις] δὲ κα[ὶ] τῆς κεφαλῆς ἐβάλ-
 λου[το] πυρσοὶ βραχεῖς [μέρος] ἐς ἑκάτερον, εἴτ' ἄσ-
 τρ', ὥς ἔφασκον οἱ να[ῦται] Διοσ[κό]ρων προσωνυμί-
 αν [λέγ]οντες, εἴτ' ἄστρο[οειδεῖς] σ[πι]νθῆρες ὑπὸ τοῦ
 πνεύματος ῥιπιζό[μενοι], τὸ σα[φές] μὲν ἀδύνατον
 60 εἰπ[εῖν]· προσεκύνου[ν] δὲ καὶ προσεύχοντο πάντες.

tabant, alii aëris tantum turbines, alii imbres demittentes. Omnis circumcirca polus tonitribus excutiebatur, crebra certatim inter se fulgurabant de caelo meteora, ex propinquo saepe videbamus ignem de caelo vibrari, incertumque erat utrum nox an dies esset propter tenebrarum aequalitatem. Conficiebamur vero fluctuum impetu atque multo imbre turbino: neque terram neque caelum videre licebat; nocte vero contacta navis premebatur atque modo a tergo diei lux apparebat, modo fluctus innitebatur. Saepe et antennam parte ex utraque feriebant ignes brevès, sive sidera, ut nautae affirmabant Dioscuro- rum cognomen adicientes, sive sideribus similes scintillae quae a ventis iactentur, certum aliquid dici non potest: adorabant vero atque invocabant omnes.

45 Smyly. 46—53 suppl. Smyly. Pro ἀνταστράπτω in v. 47 conf. Dio Cass. 59, 28 ταῖς ἀστράπταις ἀντήστραπτε. In 48 legitur οὐρανόθεν. 49 εἴθ' ἡμέρα, corr., pap. εἴτ' ἡμέρα. 54 ἡμερ[ινόν] φῶς Smyly, ἡ μερ[αλὴ] πνοή Bury ap. Smyly. 55 ἐν[ηρεῖ]δε- το Bury ap. Smyly, cetera Smyly. 56 λου[το] Wilck., [μέρος] Smyly. 57 τρ', ὥς], να[ῦται] Διοσ[κό]ρων Smyly; προσωνυμίαν leg. Wilck. 58—60 Smyly suppl.; in v. 60 ῥιπιζό[μενοι] pap., corr.

pasa a Gronewald

De Metiocho et Parthenope.

In dorso papyri 7927 Musei Berolinensis, cuius origo Faijûm esse videtur, columnae fragmentum est ex Romanensi aliunde ignota, in recto eiusdem documentum, locationis ut videtur, utrumque cursoriis litteris secundi p. Christum saeculi exaratum. Fragmentum multas scripturae mendas exhibet, a provinciali efferendi ratione profectas. Edidit in *Hermes*, XXX, 1895, pp. 144—148 Fr. Krebs, quem secuti, *ibidem* p. 148—150, Kaibel et Robert integratione et coniectura temptabant. Denuo inspecta papyro novas lectiones protulit U. Wilcken, *Arch. f. Pap.* I, 1901, pp. 264—267; videas et A. Wilhelm in *Wiener Eranos*, 1909, p. 134—135. Nonnulla ipse contuli, *Aegyptus* II, 1921, pp. 203—204. Eiusdem Romanensis aliud fragmentum, quod nondum editum est, agnovit Schubart (ap. Wilhelm *l. c.*) in papyro Berolinensi 9588.

... εἰς τ]ὴν φ[ιλ]σοφου ζήτησιν κατὰ τύχην τ[ινὰ] . .
 παρ]ῆσαν οἱ δύο τὰς ψυχὰς ληρ[α]-
 νοντες διὰ τὴν τ]οῦ πάθους ἀνάμνησιν. ἐφ' οἷς ἀγα-
 νακτῶν σφόδρα δ] Μητίοχος ὑποτιμησάμεν[ος μάλ-
 λον ταῦτ' εἶναι γέλ]ωτα ἢ μάθῃσιν πρόπουσ[αν τῇ
 τῶν νεωτέρων] ἔ]ξει 'Βωμολόχοι μὲν, εἶπεν, ἄ[παν-
 τε]ς οἱ[ι] τῇ[ς] συν]ήθους παιδείας ἀμύητοι [ἄ]ρ[χα]ιο-

philosophicae quaestioni forte aderant duo animis non sanis ob cupiditatis recordationem. Quibus indignatus Metiochus, existimans risum haec esse potius quam scientiam iuniorum habitui convenientem 'Fanatici, inquit, omnes, ii qui communis eruditionis profani sunt, antiquissimis fabulis fidem praestant,

1 εἰς] ego, τ]ὴν φ[ιλ]σοφου Wilck., τ[ινὰ] Kaib. Rob.
 2 παρ]ῆσαν ego *Aegyptus* 2 (1921) p. 203, ἐθορυβήθ]ῃσαν Kaib. Rob., post ῆσαν legitur in pap. καὶ obelo traiectionem; in fine versus φεο leg. Krebs, itaque φεο[μαινόμενοι] supplerant Kaib. et Rob., nunc cum Wilck. ληρ legi moneat ego suppleo ληρ[αίοντες].
 3 διὰ τὴν] Kaib. Rob., ἐφ' οἷς ἀγα- Kaib. Rob., quod confirmat Wilck. 4 Kaib. Rob. 5 Kaib. et Rob. coniecturas recepimus quamquam ante μάθῃσιν monet Wilck. οτατη vel οταγη exstare in pap. 6 Kaib. Rob. 7 οἱ[ι] τῇ[ς] συν]ήθους ego, οἱ[ι] τῇ[ς] ἀλλ]η-
 θους Kaib. Rob.; [ἄ]ρ[χα]ιωτάτ[η]ς ego, [τ]ρ[ισ]οδύτ[η]ς Kaib. Rob.

τάταις] μυθολογίαις ἐπακολουθοῦσι, ὡς ἔστι[ι παῖς
 ὁ τ]ῆς Ἀφρο[δ]ίτης υἱὸς κομιδῇ νέος ἔχω[ν πτέ-
 10 ρυγας] καὶ τῷ νῶτῳ παρηρητημένον τόξον κα[ὶ ταῖς
 χερσὶ κ]ρατῶν λαμπάδα, τούτοις τε τοῖς ὅπλοις ὥ[μῳς
 τὰς ψυχὰς τῶν [νέων
 τιτρώ]σκει· γέλως δ' ἂν εἴη τὸ τοιοῦτο· πρῶτον μ[ὲν γὰρ
 τοῖς ἄν]ωθεν αἰῶσι καὶ ἀφ' οὗ συνέστηξ[εν ὁ βίος
 15 ἄπιστ]ον χρόνιον βρέφος μὴ τελειωθῆναι· καὶ γὰρ
 τὰ γε ὑ[πὸ τῶν ἀνθρώπων γεννώμενα [πάντα ἅμα
 καὶ τοῖς] χρόνοις τῇ ἡλικίᾳ προβαίνει· τὸν [δὲ θείας
 μεμοι]ραμένον φύσεως καθάπερ τοὺς ἀνάν[δρους . .
 ἀεὶ] ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν τὰ προ[ῶτα εἶχε τῆς ἀπιστίας·

puerum esse Veneris filium admodum parvum, alas habentem
 atque arcum tergo suspensum, manibusque tenentem facem, et
 his armis saepe iuvenum animos vulneribus afficere: risus esset
 tale quiddam. Primum enim antiquissimis temporibus atque ex
 quo vita constituta est incredibile tardum infans nondum ad
 perfectionem venisse: et enim ea quae ab hominibus generan-
 tur omnia simul cum tempore aetate progrediuntur, eum autem
 qui divinae sortis sit particeps, sicut eos qui virili natura ca-
 reant, semper in eadem aetate manere, incredibilitatis prima

8 ἐπακολουθοῦσαι pap., [παῖς Kaib. Rob. 9 ὁ τ]ῆς Wilck.,
 ὁ Ἔρως] Kaib. Rob.; Ἀφρο[δ]ίτης pap., κομειτηναῖος pap. quod
 Diels corr. (ap. Krebs); [πτέρυγας] Kaib. Rob. 10 Diels, παρ-
 ηρητημένου τόξον pap.; καὶ ταῖς Kaib. Rob. 11 χερσὶ] Kaib.
 Rob., κ]ρατῶν Krebs, ὥ[μῳς Kaib. Rob. 12 initium versus
 scriptum non est; [νέων Kaib. Rob., [ἀνθρώπων Diels. Inter
 versus 12 et 13 maius intervallum. 13 τιτρώ]σκει Diels, μ[ὲν
 Krebs, γὰρ] Kaib. Rob. 14 τοῖς ἄν]ωθεν Kaib. Rob., post
 ὦθεν est in pap. ἡδι obelo traiectionem; αἰῶσι pap., συνέστηξ[εν
 Kaib. Rob., quod Wilck. confirmavit, [ὁ βίος Kaib. Rob.
 15 ἄπιστ]ον ego, ἄπυστ]ον Kaib. Rob.; χρόνιον Kaib. Rob., in
 pap. videtur esse χρονίον Wilck., καὶ γὰρ Kaib. Rob.
 16 Kaib. Rob. 17 καὶ τοῖς] Kaib. Rob., ἡλικίᾳ προβαίνει pap.,
 [δὲ θείας Kaib. Rob. 18 μεμοι]ραμένον Kaib. Rob., ἀνάν[δρους
 ego, νάν]ους Kaib. Rob. 19 ἀεὶ] Kaib. Rob., post αὐτῆς est
 αὐτῆς, scribae errore iteratum atque obelo traiectionem, προ[ῶτα
 Kaib. Rob., [εἶχε τῆς ἀπιστίας ego, cui supplemento tamen spa-
 tii non satis esse videtur.

20 εἶη δὲ] ἄν κάκεινο παντελῶς ἀπίθαν[ον, εἶπερ
 βρέφ]ος ἐστὶν ὁ Ἔρως, περινοστέιν αὐ[τὸ]ν π[ερὶ τὴν
 οἴκου] μένην <καὶ> τοξεύειν μὲν τῶν ὑπαν[τῶν]των [τὰς
 ψυχάς,
 τῶν <δὲ> οὓς ἄν αὐτὸς ἐθελή[σῃ] πυρ[πο]λεῖν. [καὶ
 φασί]ν μὲν ταῖς τῶν ἐρώντων ψυχαῖς ἐγγίγνε[σθαι
 25 γλυκ]ερὸν πνεῦμα π[νύρ] οἶον θερμότητα· ἴσθ' [ὑ-
 μείς] ἤδη τοῦ πάθους εἰληφότας πείραν. ἐγὼ [δ'] ἔλα-
 βον οὐ]πω μηδὲ πειραθείην. τοσ[αῦτα δὲ οἶδα] ὅτ[ι ὁ]
 Ἔρως
 .. ἐστ[ὶν κίνημα] διανοίας ὑπὸ [π]άθους γινόμε[νον
 πρῶτον] καὶ ὑπὸ συνηθείας αὐξόμενον' ... ρ ... ν ἐβού[λε-
 30 το τὸ]ν λόγον περαινέειν καὶ ὁ ἴμενος δι-
 εμάχε]το πρὸς τὴν Παρθενόπ[η]ν ἄν[τι]τιλαβέσθαι
 τῆς μελ]ετήσεως· κάκεινη

ferret: esset autem et illud incredibile, si quidem infans est Cupido, circumire eum circa terram atque occurrentium animos iaculari, eorum autem quos ipse velit incendere. Atque dicunt in amantium animis innasci dulcem spiritum ignis instar calentem; vos scitis qui iam cupiditatis experimentum fecistis. Namque experimentum feci ego nondum atque utinam nunquam sim facturus. Tantum vero scio: nihil aliud esse Amorem nisi mentis motum ex cupiditate primo ortum atque consuetudine auctum.' orationem perficere volebat atque ... contendebat cum Parthenope ut et ipsa exercitationis partem

20 εἶη δὲ] Kaib. Rob., ἀπίθαν pap., correxi, [ον, εἶπερ Kaib. Rob. 21 βρέφ]ος Kaib. Rob., περινοστέιν pap. αὐ[τὸν μόνον] Kaib. Rob., at spatium deesse pro μόνον notat Wilck., π[ερὶ τὴν] Kaib. Rob. π[ᾶσαν τὴν] vellet Wilhelm 23 initio versus χάς legitur obelo traiectionem, inter χάς et οὓς, supra lineam, est τῶν, quod quid sit Kaib. et Rob. nescire se confitentur; in textum ego recepi, suppl. <δὲ>, eam Kaib. et Rob.; cetera Kaib. et Rob. 24 Kaib. et Rob. 25—26 sic Wilhelm supplevit. 25 γλυκ]ερὸν ego, φλογ]ερὸν Wilhelm. 27 ipse s., τὸ [ἐπ' ἐμ]οί Wilhelm. 28 ὑπὸ [π]άθους γινόμε[νον] legit Wilck., κίνημα pap. 29—31 Kaib. Rob. 32 non μελ]έτης, ἕως cum Kaib. Rob. sed μελ]ετήσεως cum Wilckenio legendum, quod verbum et alibi occurrit, in Gramm. Bekk. Anecd. p. 438, 1, et

... οὐ]κ ἔχουσα τὸν Μητίοχον πρὸς τὸ μὴ ὥμο[λο-
γηζέν]αι μήπω <τὸν ἔρωτα> μαι .. ερω[...

35 ...]αι καὶ εὐξάτο μηδὲ μέλλειν .. η ... ε ..

...] ὁ τοῦ ξένου λῆρος κα μ

...]ν ἐπὶ παιδείας θύραν α ..

ποιη]ταὶ καὶ ζωγράφοι καὶ [πλάσται] ον

sibi sumeret ... illa vero cum non haberet Metiochum propter quod nondum confessus esset amorem ... atque optavit ne futurum esse quidem Peregrini nugae eruditionis in limine poetae et pictores et fictores ...

ap. Cyrill. Alex. Patr. Gr. LXVIII, I, 225 C; interpunctionis signum ego posui; post κἀκείνη leguntur in pap. δε πε σα : [.]ν, quae omnia obelus traiecit.

33 οὐ]κ ego, πρὸς τὸ μὴ legit Wilck., ὥμο[λογηζέν]αι ego.

34 post]αι est in pap. τον ερωτα obelo traiectionem, quod videtur post μηπω ponendum. 36 Ὁ τοῦ ξένου λῆρος, legit Wilck. 37 παιδείας pap. 38 Kaib. Rob.

De Chione.

passa a

Zimmermann

Romanensis huius initium et pars extrema iam noti Charitonis reperta ac partim lecta ab U. Wilcken in foliis sex membranaceis, Thebis Aegyptiacis ab ipso emptis atque a quodam superioris Aegypti monasterio provenientiibus, in quibus subter scripturam copticam graecae unciales litterae diligenter exaratae apparebant. Folia, eiusdem magnitudinis eiusdemque ductus, ex uno eodemque codice manare manifestum erat, cuius aetas, ut ex litterarum formis, septimum p. Chr. saeculum esse videbatur. Pagina quaeque duas columnas habebat. Columna autem ex 28 versibus, versus ex 13—17 litteris constabat. Prioribus quattuor Charitonis extrema continebantur, posterioribus duobus novae cuiusdam Romanensis initium, in qua cum Chione quaedam primas partes agere videatur, Chiones Romanensis est appellata. Quae nunc ex ea novimus non ex archetypis membranis est sed ex apographis quae Wilcken, non quidem totius textus sed eorum tantum locorum qui facilius poterant legi, iam

in Aegypto descripserat. Nam folia codicis Thebani mala voluntate Fortunae in incendio perierunt, quod in ipso Hamburgi portu factum est, navis illius quae ea Germaniae usque ad oras advexerat.

Quae tamen descriptione servari potuerant et Charitonis et Chiones publici iuris fecit, bene de studiorum republica meritis, ipse Wilcken, in *Arch. f. Pap.* I, 1901, pp. 227—264. Tria fragmenta ex Chiones Romanensi edita sunt, quorum ordinem quibus de causis commutandum putemus cum fusius in dissertatione *Le origini del romanzo greco*, pp. 89—97, a nobis sit declaratum, non est hic denuo inlustrandum. Post Wilcken nonnulla contulerunt: Crönert, *Arch. f. Pap.* I, p. 529; Wilamowitz, *Hermes* XLIV, 1909, p. 464—466. Quae ipse videas in *Aegyptus* II, 1921, p. 204—205.

Frg. I

[.....]ας ἡ	γνώναί ποτε δύνα-
[β]ασιλεία εἰς ταύτην	σθαι. ἔχομεν δὲ εἰς
καὶ τὸν συνοικῆσο(ν)-	10 σκέψιν χρόνον ἡμε-
τα αὐτῇ μετέρχε-	ρῶν τριάκοντα ἄς
5 ται, διόπερ οὕτω χρῆ	εἰς τοῦτο παρ' αὐτῶ(ν)
βουλεύσασθαι νῦν	πλείον ταῦτα κου(?)
ἡμᾶς ὥς μὴ μετα-	versus quindecim desunt

Frg. II (III Wilck.)

γαμήδης τε προσδό-	δὲ μέχοι νῦν πάντα
κιμός ἐστιν, ἡμεῖς	κάλων κινουῦντες,

I. regnum ad hanc transit atque ad eum qui eius coniunx sit futurus, quare sic necesse est nunc nos consulere ut nunquam poenitere possit. Habemus ad deliberationem tempus triginta dierum, quod ad hoc ab eis...

II. atque Megamedes exspectatur, nos vero, omnem, ut ita

I. 13 Wilamowitz cogitat unum vel plures versus hic excidisse et supplet: ταὐτ' ἀκού[σαντες].

II. fragmentum hoc, quod nos secundo, tertio loco Wilck. statuerat, ut supra monuimus. 1 [Με]γαμήδης primae duae litterae nominis huius in extremo praecedentis columnae versu legi debuerunt. 2 προσδόκειμας, ἡμῖς cod., correxi. 3—4 πάντα

5 ὥς εἰπεῖν, οὐδέν ἐπὶ εἰ μὴ δυνάμεθα ξῆ(ν)
 σωτηρίαν νενοήκα- μετ' ἀλλήλων προστά-
 μεν. αἰτίαν δ' οὐδεμί- ξαντες τοῦτ[οις] ἐπ[ι]
 αν παρέσχηκέ σοι Με- 20 δὺ[ο ἡμέρας ἀνοχὰς δοῦ-
 γαμήδης ἵνα ἀπολί- ναι ἀποθνήσκαι τὸ]
 10 πης αὐτόν. ὥστε δια- τελευταῖον ἡμ[ιν]
 λογιζοῦ τί δραστείον ἀπολείπεται ' Χρῆ [δὲ]
 ἡμῖν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδέν [ἦττον, ὦ παῖ,] καὶ ὁ-
 ἀπορῶ. ἡ δὲ Χιόνη 'Οὐ- 25 πως εὐσχημόνως
 δ' ἐγὼ μὲν' φησιν 'εἰς γεννηθῆ σκοπεῖν. λε-
 15 σωτηρίαν τι εὐρίσκω. ληθότας γὰρ ἡμᾶς τὸ
 ἐν δὲ τοῦτό σοι λέγω, [πρέπον?]

Frg. III (II Wilck.)

ρουσαν. οὗτοι μὲν τῶν βουλευέσθαι. τα-
 ῆσαν προδ<ς>τ[ῶ] περ[ι αὐ]- χέως δὲ διεφορέτησε

dicam, rudentem moventes, nihil adhuc ad salutem excogitare potuimus. Causam autem nullam tibi praebeuit Megamedes ut eum deseras. Quare decerne quid sit nobis faciendum. Ego enim nescio.' Chione autem 'ne ego, quidem inquit, aliquid ad salutem invenio. Unum vero hoc tibi dico, si una vivere non possumus, cum his praeceperimus ut nobis duorum dierum dilationem concedant, mori denique ultimum nobis restat'. 'Necesse est nihilominus, filia, et quomodo quis decore esse possit considerare. Cum enim obliti simus eius quod decet...

III. Hi igitur in eo erant ut de se deliberarent. Celeriter-

κάλων κινούντες statim nobis se obtulerat, legentibus quae ex cod. Wilck. exhibebat: πάντα κáλων κινούντες, sed de hoc iam pridem Crönert cogitaverat.

5 ὥς εἰπεῖν recte idem Crönert, Wilck. ex cod. ὥς εἶπεν.
 12 ἡμεῖν cod., correxi. 18 ἐν δὲ τοῦτο optime Crönert, pro
 ἐν δὲ τούτῳ quod Wilck. leg. 19—20 Wilam. suppl.
 21 ἀποθνήσκαιν ego, συναποθνήσκαιν Wilam., τὸ Wilck.
 23 χρῆ [δὲ] Wilam., Χρῆ[στε?] dubitans Wilck.; alius personae
 sermonem hinc incipere puto. 24 οὐδέν [ἦττον, ὦ παῖ,] ego,
 οὐδέν [ἄλλο. Δεῖ δὲ?] Wilck., οὐδεν[ὸς ὕστερον] Wilam.
 28 ego supplavi; cetera num τὴν (ἐπ' αρετὴν) φε[ρουσαν] (scil.
 ὁδόν)? Sed haec omnia maxime dubia.

III. 2 Wilck.

- 5 ἀνὰ τὴν πόλιν ἄπασα(ν) καὶ αὐτοὶ πολιτεύε-
 σθαι τὴν Χιόνην ἑ-
 φας φήμ[η καὶ] οὐδε[ις] μελλον μνηστεύε-
 ἄλλο οὐδὲν ἐλάλει [ἦ] σθαι. οὐ μέντοι γε αὐ-
 περὶ τοῦ γάμου. πάν- 10 τῶν τις ἐτόλμα μετ' ἑ-
 τες δὲ ἤχθοντο λογι- κείνους αἰτεῖν τὴν
 ζόμενοι τὸ περὶ τῆς κόρην. ἡ δὲ Χιόνη
 ἀπειλῆς αὐτῶν ἀπαί- παρὰ τῆς μητρὸς μα-
 δευτον καὶ μάλιστα θοῦσα ταῦτα οὐκ ἔτ[ι]
 ὅσοι δυνατοὶ τῶν Παν-
 15 <ιών>ων ὑπάρχοντες

versus quattuor desunt

FRAGMENTA MINORA

PO 868. *Erot. Fr. Pap. p. ... L.*

Romanensis esse fragmentum Crönert primus vidit (*Phil. Woch.* 26, 1909, col. 119) et Münscher probavit (*Bursian, Jahresber. f. klass. Phil.* 149, 1910, p. 180), id tamen ob reliquiarum exiguitatem atque obscuritatem plane diiudicari non posse videtur. Uncialibus litteris non ita magnis, primi, ut videtur, p. Chr. n. saeculi, exaratum, legitur in verso pap. quam Grenfell et Hunt ediderunt, PO, VI, 1908, nr. 868

] ἐμε[.]οι τὸν ἄκρατον [
] καὶ ὁ Τιθαύστης, σ[
]ς δοῦ[λ]ων ἡμετέρω[ν τοῖς

que per civitatem omnem fama diffusa est nec erat qui de alio quam de nuptiis loqueretur. Omnes vero graviter forebant cum secum minarum eorum ineptam iactantiam reputarent et maxime quot Panionon, cum et ipsi ad rempublicam administrandam opibus valerent, Chiones nuptias erant ambituri. Non quidem eorum aliquis audebat post illos petere puellam. Chione autem cum haec a matre accepisset non amplius...

7 Wilck. 12 ἀπειλῆς ex cod. Wilck., correxi. 14—15 Παν[ι]ώνων valde dubitans scripsi (cfr. *Aegyptus* II, 1921, 205). π[ολι]τῶν pro πάντων quod in apographo habebat corr. Wilck., Παν[ι]τῶν Wilam. 24 ἔτ[ι] ego.

PO 868. 2 Crönert, Münscher, ὅτι θαύστης edd. 2—3 num σ[φραγίσας] expendum? 3—4 τοῖς | τραχῆ[ι]λοις ipse s.

τραχή]λοις ἀποκαύματα[
 5]ς δίκην τίσεις ἐμοῦ [
]ον τοῖς ἀρίστοις α[
 δια]κονείτωσαν πενι[
] μηνς γυναικες α[
]μων οὐκ ἀκούεις σ[
 10]αθῆ[.]ω τ[ρ]άχηλον [
]εσασε[
] μινω[

PO 435. *pasa a 6C Zimmeimani*

Duarum columnarum fragmenta, uncialibus litteris non satis accuratis alterius exeuntis vel tertii ineuntis post Chr. saeculi. Anno 1903, in III Oxyrhynch. Papyrorum volumine, Grenfell et Hunt ut historici fragmentum ediderunt; rectius tamen Fuhr (*Berlin. Phil. Woch.* 1903, col. 1478) monebat ex Romanensi id potius quam ex historia derivare. Vocis notas ipse adieci.

....]μηι: οἱ δὲ Κερκυραῖοι ταῦ-
 τα ἀκο]ύσαντε[s] τὸν μὲν Δημο-
]ν ἐπήμ[ν]ουν καὶ δι' εὐθυ-
 μίας] εἶχον ἔδοσάν τε τὸ τά-
 5 λαντ]ον προθύμως καὶ κα-
]ας δ' ἔς αὐτὸν τῆς παρθέ-
 νου .]τ . φύλακα τῷ<ι> δ' εἶναι
 ἐκελεύ]οντο . . υ[.]ανία . . αι
]θην[.....] τοῦ γάμου
 10] ελησαν [.....]θεν το δε
] αδεξα[.....] τὰ ἄλλα
 15 litterae]γε κακαί
]σσαν [.....]θος

5 τείσεις pap.

PO 435. 2 edd. 3 ἐπηνουν pap. 4—5 edd. 7 νου] edd.
 τῷ<ι> ego. 8 ἐκελεύ]οντο vel ἐβούλ]οντο ego.

.....]ω δι[.....]ε
 15] και θυ[.....]κα
]ε . σ[

 νώτερα γενο[
 ἀνήκουσας πε[
 [.]μην [.]παρ[
 20 [.] οἱ[

PSI 726. *passa a 3 Zimmermann*

Papyrus, II—III post Chr. saeculi, nuperrime edidit in *Papiri della Società Italiana*, VI, 1920, pp. 163—165, ἡ παπυρολόγος M(edea) N(orsa). Romanensis reliquiae in verso leguntur. Rectum autem exhibet Demosthenicae orationis fragmenta (LI, 7—10), haec quoque in iisdem Papyris edita, nr. 721. Ex nominibus personarum quae in narratione occurrunt duo, Ἀνθία et Εὐξείνος, ut Norsa quoque monet, et apud Xenophontem Ephesium reperiuntur. Omnia lacunis ita turbantur ut plenum sensum evincere non possimus. Nonnulla ipse coniectura temptavi.

I.] εἰς δ' ἦσαν [.....].. ψ[....]. σοι.
] . τοὺς μὴ .. [.....] του .. ηκον
]αν ὥσπερ [.....]ε ... αἰς ἐρω-
 [μέ?]νοι· μήτε σ[.]εν [....]ων δ .. με [....]
 5] ἐὰν αὐτήν α ... νν ... εντας ... οι ...
] .. το . τὸν νεῶν καὶ χε[ι]ρ[ας νι]ψαι
 καὶ πόδας καὶ εἴ τι ἄλλο ἦν ἀκρ ... νι
 δ]εσποτικῶν ἀναθημάτων] κα[ι]
] . ια εἶπον προ ... ο
 10] nonnullae tantum litterae agnosci possunt
] .. ἐς δίφρο[ν] .. του ... ησ [....]
] . [τ]αῖς ἡλικίαις ... αἰς ρ
]

PSI 726. Accentus ubicumque ipse adieci. I. 3 ἐρω[μέ]νοι Norsa. 4 μήτε ego. 6 τὸν νεῶν ego, χε[ι]ρ Norsa, χε[ι]ρ[ας νι]ψαι ego. 7 καὶ. 8 ἀναθημάτ[ων] κα[ι] ego. 9 εἶπον ego. 11 δίφρο[ν] ego. 12 [τ]αῖς ego, αἰς ed., distinxi.

]ται ἐπ[ιν]ίκου ἀνέστεφεν
] τοξαρην ὡς δια . ασ ταῦτ[α]
 15 καθά[περ] πολλῶν ἀπολογησαμένων
]εῖσιν φόνων· ἡ δὲ ἐπεὶ κατα-
 λύειν εἰς] τὴν πολίχνην ἔμελλεν τὸ μὲν
 φάρμακον ἐν] τοῖς κόλποις κατέθετο μή τις αὐ-
 τὴν ἀφαιρῇ]ται πάλιν· αὐτ[ῇ δ'] ἐ^{ἀνατείνασα}

II. ἐγγραψάτω· Λύσιππος δὲ [πλ]έων ἐπὶ θάλατ-
 ταν σὺν Εὐξείνῳ πυνθάνεται τῶν γυν-
 [ρι]μων τὴν κατάστασι[ν] πᾶσαν τ[ε] χ]ῶσα
 [.ε]πολιτ[εύσατο δ'] Θρασέας [χῶτι] ἄρχει [νεα]νίσ[κο; ?]
 [ο]ὔτος· Θαλασσία δὲ ἀναρπάσασα τὸ πλοῖ-
 25 [ο]ν Κλεάνδρου Θρασέαν περιέπε[ι] . . αι
 εἰσιν ἀλλ[ᾶ] πᾶσι [.αῦ]τις δὲ ἐξέ-
 [π]λευσεν λαθοῦσ[α] αὐτ[ὸν .] ν . αὐτῇ με[ν ?]
 [οὐκ ἦν] ἀσφαλὲς γὰρ δοῦ[ναι] ε[ἰς] τὰς Θαλασ-
 σίας [β]ουλὰς τάδε [. .] ν ἀφελομένη·
 30 . . . [.]ρεσα . . . Ἀνθεία [δὲ] ἰδοῦσα τὸ φάρ-
 [μ]ακον καὶ κατακρύψασα ὡς μάλιστα ν[. .]
 [ἔ]σεσθαι, περιεπεῖν ἐ[άν] τάδε Ἀνθείας
 [σο]ι δέχ[ου] λέγειν, φίλτατε, οὐκ οἶδα, ἔφη,
 σαφῶ[ς δ'] μὲν γὰρ Λύσανδρο[ο]; αὐτῇ σι . .

13 ἐπ[ιν]ίκου Norsa. 14 distinxi; ταῦτ[α] ego. 15 κα-
 θά[περ] ego, possis et de εἰ[περ] cogitare. 17—19 ipse sup-
 plevi: pro φάρμακον possis et δακτύλιον conicere; αὐτ[ῇ δ']
 Norsa; post ἀνατείνασα non aliquid subaudiendum aut supplen-
 dum videtur, veluti [τὴν χεῖρα, quemadmodum Norsa putat,
 intransitive enim ἀνατείνειν positum esse videtur.

II. 20 ἐγγραψάτω pap., [πλ]έων ego. 21 Εὐξείνῳ pap.
 22 [ρι]μων Norsa, τ[ε] χ]ῶσα valde dubitans supplevi. 23 dubi-
 tanter supplevi. 24 [ο]ὔτος Norsa. 25 περιέπε[ι] ego, cfr.
 v. 32 περιεπεῖν. 26 [αῦ]τις ego, pro forma ionica conferas et
 nomen Θαλασσία; num οὔ[τι] erit legendum? 27 ego, λαθοῦσ[α]
 Norsa, με pap. 28 ego. 29 ego, τὰς <τῆς> Θαλασσίας [δ']ού-
 λας coni. Norsa. 30—33 ego. 34 σαφῶ[ς δ'] Norsa.

35 [..]. τῆς παρέδωκεν δη[.] α[.]· καὶ Θρασε[ας.]
 ε...[....] το ε...[.] η· δ[ῆλα] ταῦτα ἅπασιν·
 [τὰ δὲ] ἄλλα εἰκασία καὶ λόγος μεμιγμένος
 [μυθεύμ]ατι ἔχοντι τὸ ἀ[δύνα]τον καὶ παράδο-
 [ξον]

III. ἐσωζόμεν [[ἐ]ψευσα μὲν [[.....] [.
 40 τάντων ο.[.. λ[.] ενο[. [.
 ἐκείνοι κ[μήτε αὐτὸς . [55 .. [.
 ἀγο... αὐ[ἐκείνην α . [τα[
 ὦρα μ... [50 [...]. σαφῇ [ρας κακισ[
 . αικαίη . [[...]. ἥδε[— — —
 45 Ἀρτεμιν· ο[[.....] . [

PO 417. Erot. Fr. Pap. p. ... L.

Duarum columnarum fragmenta cum quibusdam minori-
 bus laciniis uncialibus litteris, parvis et rotundis, exarata,
 saeculi, ut videtur, post Chr. tertii ineuntis. Editā in PO
 III (1903). Ad Romanensem quae leguntur revera pertinere
 in dubio est, nam narrationis brevitās de rebus divinis
 commentarium potius quam δραματικὸν olet. Quod ad no-
 mina pertinet Hippasus est dux Mitylenaeorum ap. Long.
 past. 3, 1, 2. Notandum autem Ἰππασος et Θεανώ occurrere
 inter nomina Pythagoraeorum. Nonnulla coniectura supple-
 vit A. Calderini in *Prolegomenis* ad italicam interpretatio-
 nem sui Charitonis, *Le avventure di Cherea e Calliroe*, To-
 rino 1913, p. 63.

I. [κ[.] . [.] κδη
 περιερχο]μένη καθ' ἐκα-
 στον αὐτῶ]ν ἐπὶ τοῦ σ[.
]α· ὥς δ' οὐδὲν
 ε ἦννευ ἡ Θεα]νὼ τοὺς μὲν

sequuntur 12 versus quorum duae vel tres tantum litterae
 in fine leguntur

35 Θρασε[ας] ego. 36 δ[ῆλα] Norsa. 37—39 supplēvi et
 emendavi, pap. ικασία. III. 46 [ἐ]ψευσα μὲν ego.

PO 417. Accentus ipse adieci. 2. 3. 5 ipse supplēvi

II.

] ..
]ιον·
 [.]νπ[.....]. [.....]ν
 20 Εὐνείκην ἐποιήσατο·
 ἦν δὲ αὐτῇ ἡ Θεανῶ μή-
 τηρ τ[ο]ῦ παιδὸς τοῦ Ἰστοῦ
 δν [μετὰ Σ]κυθῶν ὁ Ἰππα-
 ρ[ο]ς α[ί]χ[μα]λώτον εἰλήφει·
 25 ἀρπαγέντος δὲ αὐτοῦ οὐ-
 κ ἐνεγκοῦσα τὴν συμφο-
 ρὰν ἱκέτις ἐν[έ]στ[η] [ν]α-
 τ' ὄναρ τῆς θεοῦ· [χ]ρόνον
 ὀ[ύ]· τὰ ἐνύπνια οὐδ' ἐν] ἐπέ-
 30 τρεψαν· τελ[ε]νταῖον δὲ κε-
 λεύει αὐτὴν ἡ θεὸς ἀπαλ-
 λάττεσθαι τὴν εἰ[ς] Ἀθή-
 να[ς] ὥς [δ]ὴ τ[ὸ]ν πα[τ]ρ[ὶ]δα
 ἀπ[ο]ληψομένη· ἡ δὲ πε-
 35 [ρι]χ[α]ρῆς οὖσα παραλαβοῦ-
 [σα τ]ὴν Εὐνείκην ἦει
 [τῇ]ν ἐπ' Ἀ[θή]νας· ἐπὶ τῇ[ν]
 [Ω]ρωπὸν καὶ τὸ<ν> τοῦ Ἀμ-
 [φι]αρέω νε[ώ]ν ...]ν[...]
 40 [...] ἐπεὶ ἐγέν[ετ]ο τ[...].

PSI 151.

pasa a Conca

Papyrus ex Oxyrhyncho, tertii post Chr. n. saeculi, edit in *Papiri della Società Italiana* III, 1913, p. 82 T(eresa)

22—24 edd., Ἰππαρχος, quod melius conveniret, pro Ἰππαρ[ο]ς legi non posse testantur editores, μετὰ Cald. 27. 28 edd.

29 ego supplevi, post ὅ[υ]ν tamen π in pap. esse videtur, δ' [οὐ]κ [ὀλίγον οἱ θεοὶ οὐκ?] Cald., ἐπέ- ego, ἐνέ- edd. 32 εἰ[ς] Fuhr in *Berl. Philol. Woch.* 1903, col. 1478, [Ἀθή]να[ς] ego; ubi η posui φ legunt in pap. edd. 33—36 edd. 37 τῇ[ν] Fuhr, possis tamen et de τοῖν[ν]ν cogitare. 38 τὸ<ν> Cald. 39 νε[ώ]ν Cald. Minora pap. fragmina quae apud editores.

L(odi). Romanensis esse fragmentum agnovit O. Crusius, Lit. Centralblatt 1913, col. 1726.

[] . πατράπαι καὶ μεγ[ιστᾶνες? καὶ]
 [οἱ ἄλλ]οι. ἕκαστος δὲ εἰς τ[ῆ]ν συνήθη
 [κλίνην] ἐκλήθη, ἥ δὲ βασιλῆς ἡ τοῦ-
 [του] γυνὴ ὑπεράνω αὐτοῦ ἀνέκει-
 5 [το θε]οπερεπὶ κάλλει κοσμουμένη. τ[οῦ]
 [δὲ πό]του μεσάσαντος ὁ βασιλεὺς με-
 [τανα]στὰς ἐπὶ τὸν ἀγκῶνα, ὃν κατεί-
 [χε σκύ]φον προέτεινεν τῷ Διονυσίῳ
 [ὥσπερ] λεί]βων καὶ τῷ Ἀπολλωνίῳ
 10 [λέγων ἅμα· 'νικ]ῆ[τῆ]ριον προπίνω
 [c. 16 ll.] πρεσβύτης ανα. (<?)
 []ς εἰς τὴν βασιλῆ[δα]
 [] . δώρων πρὸς
 [] εἰ[τ]ῆεν ἀληθ[...]ς

PO 1368 (Glaucetes)

pasa a Lollian. p. 8

XI volumine (1915) Ox. papyrorum continetur. In recto est personarum index ad exactionem tributorum, alterius p. Chr. saeculi exeuntis. In verso superior pars columnae et litterae ex fine versuum columnae prioris, uncialibus formis, ad cursorias tamen litteras inclinantibus, exaratae. Romanensis fragmentum ultra medium saeculi tertii spatium produci non posse videtur.

II. νίοις τὴν αὐτὴν θᾶψα[ι
 μικρὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐκ[τρα-

sequuntur et in quibus ne verbum quidem agnoscī potest spatii causa omittenda putavi.

PSI 151. 1—8 Lodi suppl. 3 pap. βασιλεῖς; pro κλίνην possis et τάξιν conicere. 5 pap. θεοπερεπὶ κάλλει. 9 [ὥσπερ] λεί]βων ego. 10 [λέγων ἅμα], [νικ]ῆ[τῆ]ριον? ego, ι in ριον supra lineam legitur, ρ'ον; post ἅμα in pap. η leg. ed.; προπίνω pap. 12—14 Lodi; num ἀληθ[εῖα]ς explendum?

PO 1368. Extantes columnae prioris litteras omisi referre. Accentus et interpunctionis notas, ι quoque ubicumque subscripta legitur, ipse adieci. Supplementa omnia editorum sunt.

- 30 πείσ· κείμαι δὴ ὑπὸ τῇ π[λα-
 τανίστῳ ἐκείνῃ καὶ μετ' ἐ-
 μοῦ κόρη καλὴ, ἄμφω ἀνηρη-
 μένοι. ὁ δὲ Γλαυκέτης ἐκ-
 πλαγείς ὥσπερ εἰκὸς ἐφθέγ-
 35 ξατο μὲν οὐδὲν πρὸς ταῦ-
 τα, ἐπένευεν δὲ μόνον καὶ
 ἄμα ἤλαυνεν· ὁ δὲ νεανί-
 σκος] ἠφανίσθη ἐπινεύσαν-
 τος. ὁ] δὲ Γλαυκέτης κατὰ κρά-
 40 τος ἤλαυνεν καὶ ἄμα ἐπέ-
 στρέφετο εἰ που αὐθις ἴδοι
 ἐκείνον, ἀλλ' οὐκέτι ἐβλεπε(ν).
 ἀφικνεῖται οὖν νυκτὸς ἐτι
 ε[λ]ς τὴν κόμην καὶ ἦν πα-
 45 ρ' αὐτῇ πόταμος· τοῦτον δι-
 αβὰς ὁρᾷ τινὰ ἰππόστα-
 σιν ἀνεωργμένην καὶ ἐν
 αὐτῇ στιβάδα εὐτελεῖ καὶ
 φαύλην· καταδήσας οὖν
 50 πρὸς τῇ φάτνῃ τὸν ἵππον
 βαλὼν αὐτὸς ἐπὶ τῆς στιβά-
 δ[ο]ς ἐπεχέλει καθεύδειν·
 κὰν τοῦτο κάτεισι γυνὴ δι-
 ᾶ κλισιακὸς ἢ ἦν ἐξ ὑπερφ-
 55 [ου ᾧ]γούσα κάτω εἰς τὴν ἰπ-
 [πόστασιν ...

28 νίοις fortasse sint extremae litterae ex δαίμο]νίοις vel κα-
 ταχθο]νίοις, θάψαι vel θάψειν edd. 29 μεικρον pap.

45 in pap. est πο[τ]ῆς αμος. 46 post ὁρᾷ in pap. [παρ' αὐτῇ]
 legitur, ex dittographia repetitum; τινὰ, supra ὁρᾷ scriptum,
 post lituram adiectum esse videtur. 54 pap. κλισιακός.

PO 416. Erot. Fr. Pap. p. ... L.

In recta papyri huius parte, anno 1903 in tertio sylloges Pap. Ox. volumine editae, reliquiae lexi, litterarum ordine dispositi, adhuc exstant, tertii p. Chr. saeculi uncialibus conscriptae. Fragmentum aliud in verso legitur quod ex Romanensi aliqua esse videtur, ita tamen lacunis corruptum ut plenus sensus inde elici nequeat. Hoc autem tertii exeuntis vel quarti ineuntis saeculi esse ex semiuncialibus litterarum formis agnoscere datur.

] πο[.] εχωιν[
] νθου εἰς ἡμᾶς χ[ρ]ηστὸς ἐφ[έ]νη [. . .] πο[.] μ[
] νευειν· σώματος μέχοι τέλους ὑμῖν τῇσδε [
] διάδοχον τὸν παῖδα καταλέγ[ε]ι· καὶ δη[.]οι παρα[
 5] . παρὸν ἐψήφισται γέρας [έ]κατὸν καὶ δέκα τς [
 [] . σιν] μηχανόμενον ἐτ[.]ηρι[.] τονα . . . ερ[
 Ασ]κληπιὸν προσδοκᾷ ἐπισπέρχοντα ιτ . . . ιν . . . τιλ[
] ων ἑώρα θεὸν τινα σκοτιαίῳ προ . . . ν . . . εἰ[
] πενθικὴν καὶ φρικ[ώ]δη ἔχοντα [δ]ψιν [.] . . . ε . [
 10] τρομήσας ὧ, εἶπεν, ἑταῖροι, τίς ἐσθ' οὗτος . [.] . . [
] πενθαλέος ἄμα καὶ κατα[πληκ]τικὸς [.] κ[
] . ε δέος εἰσέρχεται εἰπόντων [.] . . . [
] οχρη· ἀνχηρον δ' ἐμφαίν[ω]ν ὅψ[ι]ν [.] . [.] . [
] εἶναι· καταρροξάμενος τῇ[ν] ἐσθ[ή]τα . [.] . [] ι[
 15] προσέδραμεν αὐτῷ· καὶ . ρν . [
] ὧμοι τῶν ἀμαρτηθέντων εἶπεν?
] τοῦ σώματος αἰκίζομένου . . [.] μ[.] . νθ[
] εὐ[φ]αγούμενος ἐν ᾧ ἔδει μεχ . ε . τιν[
] ε[ι]ν τὰς ἴσας ἀναδεγμ[ε]νας οἴω[

PO 416. Accentus et ι, ubicumque subscripta legitur, ipse adieci. Litterae, huc illuc interpretationis causa positae, ab editoribus adiectae. 9 pap. φρικώδη. 11 κατα[πληκ]τικὸς ego (καταγ[] legunt initio edd.); καταγ[]τικὸς, quod nusquam reperitur, Fuhr, Berl. Phil. Wech. 1903 p. 1479. 16 εἶπεν ego.

30] μάντευτα ἡμῖν ἢ φύσις σκα[.] . [.] . ε[
]τεν ἱμ[. . . .] ἐστῶτας [. . .] α' επιτο[.] ε[.] . δι[
] αφ[. . .] ὄχετο· καὶ ἄμ' εἶχε ἀλλ[

PSI 725. *passa a H. Zimmermann*

Romanensis fragmentum III—IV p. Chr. saeculi in verso extat, in recto autem documenti fragmenta leguntur. Sermo est, ut videtur, mulieris vel puellae cuiusdam quae de se et alio (Olenio?) narrat. Narrationis autem argumentum videtur esse fuga quaedam, non bonum fortasse exitum sortita. Cum versuum prima et extrema desint neque plenum sensum elicere neque fragmentum coniectura et supplemento temptare cum quadam verisimilitudine datur. Itaque quae ipsi adiecimus exempli gratia tantum valere moneatur.

[. . .

προσ?] ἦλθεν ἐμοὶ δεύτ[ε]ρ[ος] ἀγὼν
 δυσχερὲς καὶ βαρ[ύς, ὅμως δ' ἐμαυτὴν θ[α]πτον
 ἀνελ?] ἀμβανον ἐκ τούτου σ[
 5] πάντες πλὴν ἡμῶν [
] φυλαττόντων αἶγα[s?
 ἀ]ποτειμημένοι κοι[λάδες?
 τοῦ ν]εαροῦ τραύματος τοιο[
]νι οἴκῳ ἀποκεκλ[ε]μένῃ
 10 εἰ]πεὶ δ' αἰθύραι τῆς γυν[αικωνίτιδος?
 ἐπ?]ετέθησαν, ἀνίστη[σι
 ἐκ? τ]ῆς κλίνης ὁ Ὀλε . . [?
]ς αὐτή. ἢ δ' εὐθύς εἰ[ξ]γεί
 ὥς δ' ἐξελθό]ντας εἶδον οἱ φύλακ[ες]

PSI 725. 2—3 ipse supplavi.

4 ἀνελ[.] ed.

6 αἶγα[s ed.

7 α[.] ed., κοι[λάδες ego.

8 τοῦ ego, ν]εαροῦ ed.; num τοιο[ύ-

τω?

9 ἐν γείτο]νι οἴκῳ ἀποκεκλ[ε]μένη ed.

10 ed.

11 ed.

12 Ὀλέ[νιος? ego; κλεινῆς pap.

13—18 omnia ipse

supplavi praeter quod φύλακ[ες, λα]μπτήρας, ἔφ[ερ]ες, εὐθύ[ς] edd.

In 13 monet editor litterae fragmentum manere quod ad γ accommodetur, ex quo ἐγ[ερθεῖσα] legi vellet.

15 βασιλικοί] ἐξεῖθεν ἡμᾶς δια[βοῶντες
 ἤρχοντο καὶ λα]μπήρας φέροντ[ες· καὶ αὐτὸς
 ταῦτ' ἐποίει?· ἔφ?]ερε δ' αὐτὴν διὰ [μέσων
 τῶν] βασιλείων εὐθύ[ς?
]σαμένον ἐπὶ πύλα[ις?
 20 | ηρ . | | ου |

Somnium Nectanebi. Erot. Fr. Pap. Nect.

Post eroticorum fragmenta papyracea quae, temporum plerumque ordine, hucusque a nobis disposita sunt, non supervacaneum aliquid facturi videbamur si fragmentum quoque, non quidem ex eodem plane genere sed temporum ratione omnium antiquissimum atque ab eis qui de Romanensi tractarunt omnino neglectum, a nobis adicietur. Est autem hellenisticae, vel potius graeco-aegyptiacae, narrationis fragmentum quod in papyro ex collectione d'Anastasy, ab antiquario Lugduni Batavi Museo empta, primum Reuvens repperit (*Lettres à M. Letronne sur les Papyrus bilingues et grecs et sur quelques autres monuments gréco-égyptiens du Musée d'antiquités de Leyde*, Leyde, 1830, p. 76—79), deinde totum edidit, latina interpretatione et notis auctum C. Leemans, *Papyrus graeci musaci antiquarii publici Lugduni Batavi*, Tomus I, Lugduni Batavorum, 1843, pap. U, pp. 122—129 et tab. VI, 13, 14, 15. — Postea gallice vertit G. Maspéro, *Contes populaires de l'Égypte ancienne*, Paris², 1889, pp. 311—318.

Post multo annorum intervallo plura ad declarandum fragmentum et Wilamowitzii et propria contulit St. Witkowski in *Prodromo grammaticae pap. graec. aet. Lag.*, (Krakau, 1897), p. 17 sqq. — Denique in *Melanges Nicole*, (Genève 1905) pp. 579—596, iterum edidit, denuo inspecta papyro, Udalricus Wilcken, cuius labori multum deberi et nos profiteamur et omnes haud gravate profitebuntur.

Papyrus ipsa, Memphide reperta, ex litterarum formis fibrarumque textura ad priorem secundi ante Chr. n. saeculi partem referenda esse videtur.

I. Πιτήσιος
ιερογλύφου

10 πρὸς Νεκτοναβῶν
τὸν βασιλέα

II. Ἐτους ις' Φαρμοῦθι κα' εἰς τὴν κβ',
κατὰ θεὸν διὰ διχομηνίαν. Νεκτοναβῶ
τοῦ βασιλέως καταγινομένου ἐν Μέμφει, καὶ θυσίαν
ποτὲ συντελεσαμένου, καὶ ἀξιώσαντος τοὺς
5 θεοὺς δηλῶσαι αὐτῶι τὰ ἐνεστηκότα, ἔδοξεν
κατ' ἐνύπνιον πλοῖον παπύρινον, ὃ καλεῖται
αἰγυπτιστὶ ῥώψ, προσορμηῆσαι εἰς Μέμφιν,
ἐφ' οὗ ἦν θρόνος μέγας, ἐπὶ τε τούτου καθῆσθαι
τὴν μεγαλόδοξον εὐεργέτειαν, καρπῶν
10 εὐεργέτειαν καὶ θεῶν ἄνασσαν, Ἴσιν, καὶ τοὺς
ἐν Αἰγύπτῳ θεοὺς πάντας παραστῆναι αὐτῇ
ἐγ δεξιῶν καὶ ἐωνύμων αὐτῆς, ἓνα δὲ

I. Petesidis, hieroglyphorum sculptoris, ad Nectanebum regem.

II. Anno XVI Pharmuti de die vicesimo primo ad vicesimum alterum, per plenilunium naturae. Nectanebo rege versante in Memphide, cum aliquando sacrificium perfecisset et deos rogasset ut monstrarent ipsi futurum, ei visum est in somniis navigium papyraceum, quod vocatur aegyptiace rhops, Memphidem appulisse, in quo erat thronus magnus, et in hoc sedere gloriosam beneficam, fructuum beneficam et deorum reginam. Isidem, atque omnes qui in Aegypto sunt deos apud

I. Septem primi versus, cursoriis litteris exarati, nondum legi potuerunt. 9 pap. ιερογλυφου. 10 Wilck., pap. Νεκτοναβῶι. 11 versu sequenti altera manus adiecit litteras πε-

τρεῖσιν Wilck., (Πεπε .. ηη ... Lee.)

II. 2 διαδεχομενίαν pap. (Witk., Wilck.), διαδέχομεν τὰν legerat Leemans; διχομηνίαι vel κατὰ θεὸν διαδεχομηνίαι Wilam., διὰ διχομηνίας Wilck., διὰ διχομηνίαν ego; Νεκτοναβῶ Wilck., Νεκτοναβῶι vel Νεκτοναβῶς pap. 3 καταγινομένου pap., retinui, καταγενομένου Lee., Wilck.; 4 Μέμφει pap. 6 ἐνύπνιον pap.

7 αἰγυπτιστῆι pap.; ῥώ(μ)ψ Wilck., conferas de hoc verbo quae idem scribit p. 587. 8 καθῆσθαι pap. 9 μεγαλόδοξον pap. 9—10 εὐεργέτειαν, quod femininum ex analogia factum esse videtur, utroque loco retinui, quamquam εὐεργέτιαν in 10, ut ex dittographia ortum, cum Witk. Wilcken delendum putat; pap. ἀνασον. 11 Αἰγύπτῳ, παραστάναι, αὐτῇ, pap. 12 ἐγ δεξιῶν καὶ ἐωνύμων Wilck., ἐγδεξιῶν καὶ ἐωνύμων Lee., ἐγ δεξιῶν καὶ ἐωνύμων pap.

προελθόντα εἰς τὸ μέσον, οὗ ὑπελάμβανεν εἶναι
 τὸ μέγεθος πηχῶν εἰκοσι ἑνός, τὸν προσαγορευ-
 15 ὄμενον αἰγυπτιστὶ Ὀνουῤριν, ἑλληνιστὶ δὲ
 Ἄρην, πεσόντα ἐπὶ κοιλίαν λέγειν τάδε·
 Ἐλθέ μοι θεά, θεῶν κράτος ἔχουσα μέ-
 ριστον καὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἄρχουσα,
 καὶ σῶξουσα θεοὺς πάντας, Ἴσι, καὶ Ἰλεως
 20 γινομένη ἐπάκουσόν μοι· καθότι προσέταξας
 διατετήρηκα τὴν χώραν ἀμέμπτως,

III. καὶ ἕως τοῦ νῦν ἔμοῦ τὴν πᾶσαν
 ἐπιμέλειαν πεποιημένου Νεκτον-
 αβῶ τοῦ βασιλέως, Σαμαῦτος ὑπὸ σοῦ

eam stare, a dextris atque sinistris eius partibus; unum autem, cum in medium processisset, cuius suspicabatur esse magnitudinem cubitorum viginti et unius, eum qui aegyptiace vocatur Onuris, graece autem Ares, in ventrem procumbere et dicere haec: 'Veni ad me dea, inter deos potentiam habens maximam atque eorum quae in universo sunt domina, et servans deos omnes, Isis, et benigna facta exaudi me: veluti imperasti conservavi regionem inculpate,

III. et cum hucusque mei omnem curam gesserit Nectanebus rex, Samautus, a te in magistratu constitutus, neglexit meum

13 υπολαμβάνον pap., Wilck. correxit; inter hunc versum et sequentem altera manus adscripsit litteras significatione carentes ου ου πληουπη ... Wilck., ου ου πληουπη Lee. 15 pap. αἰγυπτισται; Ὀνουῤριν Wilck., pap. Ονουρει; ἑλληνισται pap. (Wilck.) 16 pap. Ἀρης; pap. Ἰεριν. 17 virgulam post θεῶν ponendam esse monstrat Wilcken, p. 588; primum post με scriptum fuit in pap. γιτο sed deinde deletum. 19 ζῶουσα, παντες, Ἰσιν, εἰλεως pap. 20 γινομένης pap., γινομένη retinui, Wilck. corrigit γιγνομένη. 21 μοι pap., quod ego retinui, μου Wilck.; καθοται pap.

III. 2 πεποίηκεν οὐ Lee., ex quo πεποιημένου coni. Wilam., quod nunc Wilck. in pap. legi testatur. 3 Νεκτοναβῶι pap.; quae hic Wilck. de Σαμαῦτος titulo regio et de ceteris opinatur, p. 588, corr. et κατασταθεῖτος, ita ut idem sit Samautos et rex, fieri non posse videntur. Nam ἀνακολουθία quae propria communis sermonis est Onuridis verba ex improvviso ad personam ipsam regis, qui somnio adest, vertuntur.

- κατασταθεὶς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἡμέληκεν
 5 τοῦ ἐμοῦ ἱεροῦ, καὶ τοῖς ἐμοῖς προστάγ-
 μασιν ἀντιπέπτωκεν· ἐκτὸς τοῦ
 ἑαυτοῦ ἱεροῦ εἰμι καὶ τὰ ἐν τῷ ἀδύτῳ
 ἡμιτέλεστά ἐστιν διὰ τὴν τοῦ προεσ-
 τῶτος κακίαν· τὴν δὲ τῶν θεῶν
 10 ἀνασσαν, ἀκούσασαν τὰ προδεδηλωμένα,
 μῆθ' ἐν ἀποκριθῆναι. ἰδὼν τὸν ὄνειρον
 διεγέρθη,
 καὶ προσέταξεν κατὰ σπουδὴν ἀποστεῖλαι
 εἰς Σεβεννύτον τὴν μεσόγειον ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ
 15 τὸν προφήτην τοῦ Ὀνούριος· παραγενο-
 μένων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν αὐλήν,
 [. . υν] ἐπυνθάνετο ὁ βασιλεὺς·
 'τίνα ἐστὶν τὰ ἐνλείποντα ἔργα ἐν τῷ
 ἀδύτῳ τῷ καλουμένῳ Φερσῶι;
 20 τῶν δὲ φαιμένων· 'Τέλος ἔχει πάντα, παρὲς
 τῆς ἐπιγραφῆς τῶν ἐγκολαπτομένων

templum atque meis iussis restitit, extra meum templum sum et opera in adyto <vocato Pherso> imperfecta sunt propter praefecti malignitatem'. Deorum autem reginam, cum supra declarata audivisset, nihil respondisse. Somnio viso expectatus est, et imperavit ut propere mitteretur Sebennytyum mediterraneam ob sacerdotem summum et prophetam Onuridis. Cum vero in aulam pervenissent interrogabat rex: 'quae sunt imperfecta opera in adyto vocato Pherso?' His vero dicentibus 'Omnia perfecta sunt praeter inscriptionem insculptarum sacrarum

4 pap. κατασταθις, epis. 5 προστάγ pap. (Wilck.) προσεται Lee. legerat. 7 ἑαυτοῦ pro ἑαυτον Lee. em. εἰμι, τῷ pap. post ἀδύτῳ, ut Wilck. putat, adicienda verba τῷ καλουμένῳ Φερσῶι quae in III, 19 et IV, 7 exstant. 8 ἡμιτέλεστα, εἰσιν, πρῶτος, pap. 10 ἀνασσαν pap. ἀκούσαν τὰ pap. Witk. corr., προδεδηλωμεν[α] pap. 11 εἰδὼν, ονιρον pap. 13 σποδὴν ἀποστεῖλαι pap. 14 τὴν μεσόγειον supra versum scriptum est, ἀρχιερέα pap. 17 quae litterae initio versus deletae sint non satis patet, Wilck. 18 ἐνλείποντα pap., Wilck. corr.; τῷ pap. 20 πάντα supra versum scriptum. 21 ἐνκολλαπτομένων pap.

ιερωῶν γραμμάτων ἐν τοῖς λιθίνους
ἔργοις,

- IV. προσέταξεν κατὰ σπουδὴν γράψαι εἰς τὰ λόγια
ιερά τὰ κατ' Αἴγυπτον ἐπὶ τοὺς ιερογλύφους.
παραγενομένων δ' αὐτῶν κατὰ τὸ προστεταγμέ-
νον, ἐπυνθάνετο ὁ βασιλεὺς τίς ἐστὶν ἐν αὐτοῖς
5 εὐφρέστατος, ὃς δυνήσεται ἐν τάχει ἐπιτελέ-
σαι τὰ ἐνλείποντα ἔργα ἐν τῷ ἀδύτῳ, τῷ
καλουμένῳ Φερσῶι· τούτων δὲ
δηθέντων ὁ ἐ<λθῶ>ν ἐξ Ἀφροδίτης πόλεως τοῦ
Ἀφροδιτοπολίτου, ὃν ὄνομα Πετῆσις,
10 πατρὸς δὲ Ἐργῆος, καταστάς, ἔφη δύνασθαι
τὰ ἔργα πάντα ἐπιτελέσειν ἐν <ὁ>λί<γαις> ἡμέραι<ς>.
ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐπυνθάνετο
ὁ βασιλεὺς, οἱ δὲ ἔφασαν ἀληθῆ ἰσχυρῶς λέγειν καὶ μὴ
[εἰ]ναὶ ἐν τῇ χώρᾳ τοιοῦτον παρενρῆσει

litterarum in lapideis operibus, IV. iussit festinanter scribi ad nobilia templa Aegypti ob hieroglyphorum sculptores. Cum ii pervenissent iuxta mandata interrogabat rex quis est in eis sollertissimus, qui poterit celeriter perficere intermissa opera in adyto vocato Pherso. His dictis is qui venerat ex Aphroditae oppido, nomi Aphroditopolitae, cui nomen erat Petesis, patre Ergeo, cum surrexisset dixit se opera omnia perficere posse in paucis diebus. Similiter et reliquos interrogabat rex, hi vero affirmabant eum vera dicere neque esse in regione virum ta-

22 λιθίνοις pap.

IV. 1 γράψας pap., λογισμα pap. (Wilck.) 2 Αἴγυπτον pap.
4 ἐστὶν pap. 6 ἐνλείποντα pap., τῷ ἀδύτῳ τῷ pap. 7 κα-
λουμένῳ pap. 7. 8 διαρρηθέντων pap., Wilam. corr. 8 ὁ
ἐ<λθῶ>ν est Wilckenii coniectura (p. 590) pro OCN quod legi-
tur in pap. (OC tantum vidit Leemans, quod Wilam. εἰς emen-
daverat); in fine του Wilck., του A Lee. 9 Ἀφροδιτοπολίτου pap.,
οἱ ὄνομα pap., Πετῆσιος pap. hic et in v. 19, sed cfr. Col. I, 8; pro
Πετῆσιος conf. CIG III, 4909b, add.; inter ὄνομα et Πετῆσις
Wilck. supplet <ῆν>. 10 Ἐργεῖν in titulo alexandrino ap. Brec-
cia *Iscr. gr. e lat. del Museo di Alessandria*, 124 a. 11 ἐπιτελεσειν
pap.; <ὁ>λί<γαις> statim ipse conieceram pro ἡλὶ quod pap. ha-
bet (cfr. IV, 17) ἐν ὀλί<γ>αις ἡμέραις), sed iam pridem Witk.,
ἡμεραι pap., 14 [εἰ]ναὶ Lee., τη pap. 14. 15 Leemansii lectio παρ-

13 ἦτινιοῦν. διότι τὰ προδεδηλωμέ-
 να ἔργα τάξας αὐτῶι, μισθοὺς μεγάλους <ἔδωκεν> ἅμα
 τ<ε> παρεκάλεσεν αὐτὸν ἵνα ἐν ὀλί<γ>αις ἡμέραις
 ἐγδιώξῃ τὸ ἔργον, καθάπερ καὶ αὐτὸς <ἔφη> ἐπιτε-
 λέσειν, διὰ τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν. ὁ δὲ Πετῆσις
 20 κέρματα λαβὼν πολλὰ ἀπῆλθεν εἰς Σεβεννῦτον,
 καὶ ἔδοξεν αὐτῶι φύσει ὄντι οἰνοπότῃ
 ῥαθυμῆσαι πρὶν ἢ ἄψασθαι τοῦ ἔργου.

V. καὶ δὴ συνβαίνει αὐτῶι περιπατοῦντι
 κατὰ τὸ πρὸς νότον μέρος τοῦ ἱεροῦ κατανοῆσαι
 μυστηρίου θυγατέρα ἥτις ἦν καλλίστη τῶν <ἡ>ιδ<ε>ι
 κατ' ἐκείνον τὸν

lem ulla ratione. Quare supra indicata opera illi mandans mercedes magnas dedit et simul hortatus est ut paucorum dierum spatio opus urgeret, sicut et ipse dixerat se perfecturum, ob dei voluntatem. Petesis autem, pecunia multa accepta Sebennytm abiit, et visum est ei, qui vini natura amans erat, bene sibi facere priusquam opus aggrediretur.

V. Atque accidit ipsi, in meridionali templi parte ambulanti, conspiciere unguentarii filiam, quae erat pulcherrima earum quas ille noverat per illud ...

συρεῖν ἡοινειοῦν optime Wilam. emendaverat παρευρέσει ἡτι-
 νιοῦν, quod Wilck. confirmat legendo in pap. παρευρεῖν ἡτι-
 νειοῦν; eadem verba simili casu posita in titulo ap. Brecoia
Iscr. gr. e lat. 44^b lin. 5.

15 προδεδηλωμε pap. (Wilck.) 16 αὐτῶ pap. (Wilck. αὐτῶ
 Lee.). 16-17 <ἔδωκεν> ἅμα τ<ε> Lee., pap. ἅμα το.
 17 εἶνα pap., οἷαις pap. 18 ἐγδιώξῃ pap., <ἔφη> Wilck.,
 <εἶπεν> Witk. 19 ἐπιτελεῖν pap., θεοῦ βούλησιν pap.
 21 versus hic Leemans effugerat; Wilcken legit, αὐτῶ, φύσι,
 οἰνοποτῃ, pap.

V. 1 συμβαίνει Witk., Wilck., σὺν βασιλει Lee., αὐτῶ pap.,
 περιπατοῦνται pap. 2 in pap. κατανοῆσαι Wilck. (κατανοῇ-
 [σαι] Witk., κατὰ νό ... Lee.), ex quo καταντῆσαι idem Wilck.
 corr. 3 μυστηρίου Wilck., pro μυστῆς quod ipse legit in pap.
 (male Ἀδύρ ε' ὀψὲ legerant Lee., Witk.); ιδ[ε]ι pap. (Wilck.,
 ιδ' Lee., ιδ Witk.), Wilck. corr., idem et ὄν posuit pro τῶν
 quod pap. habet. 4 κατ' ἐκείνον τὸν pap. Witk., Wilck., [κατ-
 ἐκινόντων Lee., post τὸν fortasse <χρόνον> supplendum.

INDEX NOMINUM

Ἀθῆναι PO 417, 37, 32
 Αἰγύπτιοι Nin. B III 37
 Αἴγυπτος Nect. II 11, IV 2
 Ἀμφιάρεως PO 417, 38
 Ἀνθεῖα PSI 726, 30, 32
 Ἀπολλώνιος PSI 151, 9
 Ἄρης Nect. II 16
 Ἀρμένιοι Nin. B I 35, B II 31
 Ἀρτεμῖς PSI 726, 45
 Ἀσκληπιός PO 416, 7
 Ἀσσύριοι Nin. B II 5
 Ἀφροδίτη Nin. A II 25, Parth. 9
 Ἀφροδίτης πόλις Nect. IV 8
 Ἀφροδιτοπολίτης (νόμος) Nect. IV 9

✕ Γλαυκέτης PO 1368, 33, 39

Δερκέα Nin. A I 38, IV 14, V 37
 Δημῶ PO 435, 1
 Διονύσιος PSI 151, 8
 Διόσκοροι Herp. 57

Ἑλληνικός Nin. B II 3
 Ἑργῆς(?) Nect. IV 10
 Ἑρπύλλης Herp. 21—22
 Ἑρως Nin. B I 28, Parth. 21
 ✕ Εὐνείχη PO 417, 20, 36
 Εὐξείνιος PSI 726, 21

Ζεύς Nin. A III 9

Θαλασσία PSI 726, 24, 28
 Θάμνη Nin. A IV 22
 ✕ Θεανός PO 417, 21
 Θρασέας PSI 726, 23, 25, 35

✕ Ἰππατος(?) PO 417, 23
 Ἰσῆς Nect. II 10, 18
 ✕ Ἰστος PO 417, 22

Καρκιός Nin. B II 3—4
 Κερκυραῖοι PO 435, 1
 Κλέανδρος PSI 726, 25
 Κρητικός (πέλαγος) Herp. 31

Λακτιή (vel Λακνητήρ) Herp. 30
 Λύσανδρος PSI 726, 34
 Λύσιππος PSI 726, 20

Μεγαμήδης Chion. II 1, 9
 Μέμφης Nect. II 3
 Μητιόχος Parth. 4, 33

✕ Νεκτοναβός Nect. I 10, II 2, III 2
 Νίνος Nin. B I 12, II 7, III 28
 Νίσυρος, ἡ, Herp. 32

✕ Ονοῦρις Nect. II 15, III 15

Παν(ίων?)ων Chion. III 14
 Παρθενόπη Parth. 31
 Πετῆσις Nect. I 8, IV 9, 19 ✕

Σαμαῦτος Nect. III 3
 Σεβεννῦτος Nect. III 14, IV 20
 [Σ]κύθης PO 417, 23

Τιθραῦστις PO 868, 2 ✕
 Τύχη Nin. A III 13, 18, 33

Φαρμοῦδι Nect. II 1
 Φερσός, adyti nomen Nect. III 19, IV 7

Χιόνη Chion. II 13, III 17, 22

✕ Ωλέ[νιος] PSI 725, 12
 ✕ Ωρωπός PO 417, 38

INDEX VERBORUM

- ἀγκών PSI 151, 7
 ἀγγόθι Herp. 48
 ἀδιάφθορος Nin. A I 18, II 18, 35
 ἀδόκητος Herp. 43
 ἀδύνατος (?) PSI 726, 38
 ἄδυντον Nect. III 7, 19, IV 6
 ἀήτης Herp. 44
 ἄθρους Herp. 24
 αἰγυπτιοί Nect. II 7, 15
 αἰκίζω PO 416, 17
 αἰγνίδιον Herp. 18
 αἰχμάλωτος Nin. A II 29, PO 417, 24
 αἰών Parth. 14
 ἁκάτιον Herp. 29
 ἁκατος Herp. 22
 ἀκκίζομαι, simulate recuso, Nin. A IV 18
 ἀκ[μ]άζω Nin. B I 34
 ἄκρατον PO 868, 1
 ἀκρόρεια Nin. B II 20
 ἀλκυόνειος (θεῆνος) Herp. 12
 ἄμαρτάνω Herp. 30
 ἀμελῶ Nect. III 4
 ἀμέμπτως Nect. II 21
 ἀμύητος Parth. 7
 ἀνάγω Herp. 23
 ἀνάθημα PSI 726, 8
 ἀναιδής Nin. A III 36, 38, A IV 5
 ἀνακαλουμένη (α κάλως?) Herp. 23
 ἀναλαμβάνω, reficio, Nin. B II 36
 ἀνάμνησις Parth. 3
 ἄνασσα Nect. II 10, III 10
 ἀναστέφω PSI 226, 13
 ἀναστρέφω Herp. 20
 ἀνατείνω PSI 226, 19
 ἀνεψιά Nin. A II 4, 17
 ἀνίκητος Herp. 10
 ἀνταστράπτω Herp. 47
 ἀντιπίπτω Nect. III 6
 ἀπαθής Nin. B II 23
 ἀπαιδεύτον (τὸ) Chion. III 12
 ἀπαιτέω Nin. A IV 8
 ἀπαλλάττω PO 417, 31
 ἀπειλή Chion. III 12
 ἀπηλιωτικός (?) Herp. 25
 ἀπίδανος Parth. 20
 ἀπόκαυμα PO 868, 4
 ἀπολαμβάνω PO 417, 34
 ἀπόλαυσις Nin. A II 15
 ἀπολείπω Chion. II 9
 ἀπο[μ]άττω Nin. A V 8
 ἀπορία Nin. B II 27
 ἀπορῶ Chion. II 13
 ἀποτοξένω Herp. 48
 ἀποτρύνω Nin. B II 18, B III 1
 ἄπτομαι Nect. IV 22
 ἀρμόζω Nin. A III 14—15
 ἀρχιερέας Nect. III 14
 ἀσπάζομαι Nin. A V 27, Herp. 11
 ἀσπιδάμητον (τὸ) Nin. A III 28
 ἀστροειδής Herp. 58
 ἀτέκμαρτον Nin. A III 29
 ἄτολμος Nin. A III 22
 αὐλή Nect. III 16
 αὐξω Parth. 29
 αὐτόματος Nin. A IV 30
 αὐχμηρός PO 416, 13
 ἀφανίζω PO 1368, 38
 ἀφαρπάζομαι Herp. 24
 ἄχθομαι Chion. III 10
 βασιλεία Nin. A III 27, Chion. I 2
 βιάζω Nin. A IV 16, V 25
 βοηθός Nin. A III 23
 βούλησις Nect. IV 19
 βραδύνω Nin. A IV 15
 βρέφος Parth. 15
 βροντάω Herp. 19
 βωμολόχος Parth. 6
 γεννάω Parth. 16
 γέρας PO 416, 5
 γνωφοειδής Herp. 43
 γνώφος Herp. 51
 γράμμα Nect. III 22
 γυναικωνίτις Nin. A IV 23—24

δεσπόζω Nin. A II 10
 δεσποτικός PSI 226, 8
 διάβασις Nin. B II 18
 διάδοχος PO 416, 4
 διαίρω Nin. A IV 31—32
 διαλογίζομαι Chion. II 11
 διάνοια Parth. 28
 διάστημα Herp. 38
 διασώζω Nin. B II 26
 διατηρέω Nect. II 21
 διαφοιτάω Chion. III 4
 διεγείρω Nect. II 12
 δίφρος(?) PSI 226, 11
 διχομηνία Nect. II 2
 δορίκτητος Nin. A II 11
 δράω Chion. II 11
 δύσωρος Herp. 2

ἐγγίγνομαι Parth. 24
 ἐγγράφω PSI 726, 20
 ἐγδιώκω Nect. IV 18
 ἐγείρω (θρήνον) Herp. 12
 ἐγκαταρρήγνυμι (ἀ. λ.) Herp. 25
 ἐγκολάπτω Nect. III 21
 ἐγκρίνω (εἰς ἄνδρας), refero inter,
 Nin. A II 221

ἐγκρύβομαι Herp. 18
 εἰκασία PSI 726, 37
 εἰμί, ἤμην Nin. A III 38
 ἐκάτερος Herp. 13
 ἐκδέχομαι, exspecto, Nin. A III
 12, 21, 30

ἐκδιώκω Nect. IV 18
 ἐκπλήττω PO 1368, 34
 ἐκπλους, ὁ, Herp. 17
 ἐλέφας Nin. B II 7
 ἐλληνιστί Nect. II 15
 ἐμβαίνω Herp. 13
 ἐνέχυρα Nin. A III 35
 ἐνιαυτός Nin. A II 23
 ἐνίστημι Nect. II 5
 ἐνοπλος(?) Nin. B II 1
 ἐξοπλίζω Herp. 16
 ἐπακολονθεῖω Parth. 8
 ἐπακούω Nect. II 20
 ἐπείγομαι Herp. 9

ἐπιβολή Herp. 51
 ἐπιγραφή Nect. III 21
 ἐπιδίδωμι Herp. 4
 ἐπιθυμία Nin. A V 2
 ἐπίλεκτος Nin. B II 5
 ἐπιμέλεια Nect. III 2
 ἐπιμύω Nin. B III 22
 ἐπινεύω PO 1368, 36, 38
 ἐπίνικος PSI 726, 13
 ἐπισημασία Herp. 3
 ἐπισπέρχω PO 416, 7
 ἐπιστρέφω PO 1368, 41
 ἐπιτελέω Nect. IV 5, 11, 18
 ἐπιχώριος (οἱ ἐ.) Nin. B II 2
 ἐπομβρία Herp. 52
 ἐποχή 'locus ubi mare colligitur' Herp. 1

ἐρυσθαίνω Nin. A IV 34—35
 ἐρυμνός Nin. B II 34
 εὐεργέτεια Nect. II 9, 10 X
 εὐκαίσις (γάμος) Nin. A IV 7
 εὐορκέω Nin. A II 1
 εὐσχημόνως Chion. II 25
 εὐτελής PO 1368, 48
 εὐφροσύνη Herp. 5
 εὐφρόσυνος Herp. 6
 εὐφυνής Nect. IV 5
 εὐχή Nin. A I 7
 εὐχόμεαι Parth. 35
 εὐώνυμος Nect. II 12
 εὐωχέω PO 416, 18

ζήτησις Parth. 1
 ζοφερός Herp. 18
 ζόφος Herp. 41
 ζωγράφος Parth. 38

ἡμερινός Herp. 54
 ἤμην exam Nin. A III 38
 ἡμιτέλειστος Nect. III 8
 ἡρεμέω, quiesco, Nin. A III 18

θεμέλιον Nin. B III 32
 θεοπρεπής PSI 151, 5
 θαρραλία, servi, Nin. B II 28
 θέρελιος, aestivus, Nin. B II 13

θῆλυς, mitis, (νότος) Nin. B II
12

θηρίον Nin. B III 18, 25

θηῆνος Herp. 12

θρόνος Nect. II 8

θυσία Nect. II 3

✕ ιερογλύφος Nect. I 9, IV 2

ισροπρεπής Nin. B I 5

ικέτις PO 417, 27

ἔλεως Nect. II 19

✕ ἐπιπόσταις PO 1368, 46, 56

καθίστημι Nect. III 4

καθοράω Herp. 32

καθότι Nect. II 20

κακία Nect. III 9

κάλως Chion. II 4

καρδία Nin. A V 30

καταλέγω PO 416, 4

καταλείπω Nin. A III 35

κατανοέω Nect. V 2

κατα[πληκ]τικός PO 416, 11

κατάστασις Herp. 2, PSI 726, 22

κατόπιν Nin. B III 19, Herp. 21

κατόρθωμα Nin. A V 17

κατοχή Herp. 5

κραία Herp. 26, 55

κέρμα Nect. IV 20

κίνημα Parth. 28

κλίμαξ PO 1368, 54

κοιλαινῶ Herp. 40

κοιλία Nect. II 16

κοινῶ Nin. A IV 4

κόλπος PSI 726, 18

κομιδῇ Parth. 9

κόρη Nin. A IV 20, Chion. III 22

κορυφῶ Herp. 41

κόσμος Herp. 46

κρατέω Parth. 11

κρίσιμα (τά) Nin. B III 32

κρυμός Nin. B II 10

κυβερνήτης Herp. 8

κυκλόθεν Herp. 43

κυοφορέω Nin. A III 7—8

κόλυσις Nin. B III 26

κώμη PO 1368, 44

λάθρα Nin. A III 38

λαλέω Chion. III 8.

λάλος Nin. A V 35

λαμπάς, meteoron, Herp. 47

λαμπτήρ PSI 725, 16

λεία Nin. B II 33

λήρος Parth. 36

λίθινος(?) Nect. III 22

λιπαρής Nin. A V 32

λογίζομαι Chion. III 10

λόγιμος Nect. IV 2

μάθησις Parth. 5

μαίνομαι Nin. B II 30

μεγαλόδοξος Nect. II 9

μεγ[ιστάνες] PSI 151, 1

μέθη Nin. A IV 3

μειδιάω Nin. A V 26

μελ[έτησις] Parth. 32

μέλλησις Nin. A IV 29—30

μέρος Nect. V 2

μεσάζω PSI 151, 6

μεσόγειος Nect. III 14

μεταγινώσκω Chion. I 9

ματαίχιμιον Nin. B III 12

μετάκλησις Herp. 7

μετανοέω Herp. 20

μετέρχομαι Chion. I 4

μηθέν Nect. III 11

μηνύω PO 416, 6

μισθός Nect. IV 16

μνηστεύομαι Chion. III 18

μοιράομαι Parth. 18

μονογενές (τὸ) Nin. A III 32

μοχθέω Nin. B II 18

μύθενμα(?) PSI 726, 38

μυθολογία Parth. 8

μυρενός Nect. V 3

ναυτιλία Nin. A III 20

νεαρός PSI 725, 8

νήπιος (παῖς) Nin. A II 24

νικητήριον(?) PSI 151, 10

ρί]πω PSI 726, 6

νοῶ Chion. II 6

νόμος οὐ γεγραμμένος Nin. A II 37

νοσῶδης (πίλαγος) Herp. 35

νότος Nect. V 2

οἰνοπότης Nect. IV 21

ὄλεθρος Herp. 36

ὀλοφύρομαι Herp. 13

ὄμβρος Herp. 45

ὁμοιότης Herp. 50

ὄρειος Nin. B II 11

οὐδαίς Chion. III 7

οὐριος Herp. 28

παιδεία Parth. 7

πάθος Nin. A IV 5, Parth. 28

πάλλω Nin. A V 29—30

πανήμι[ρος Nin. B I 25

παπύρινος Nect. II 6

παράβállω Herp. 26

παράδοξος PSI 726, 38

παρακαλέω Herp. 1, Nect. IV 17

παράλιος Herp. 1

παράλογος Nin. B II 12

παραρτῶ Parth. 10

παρατείνω Nin. B III 10

παρεῖα Nin. A IV 36

παρέξ Nect. III 20

παρεύρεσις Nect. IV 14

παρέχω Chion. II 8

παρίστημι Nect. II 11

παρηγοία Nin. A IV 21

παύω Nin. B III 36

πεζός Nin. B II 6

πειράω Nin. A IV 1

πενθαλέος PO 416, 11

πενθικός PO 416, 9

περαίνω Parth. 30

περιβολαί (amplexus) Nin. A II 3

περιβροντάω (ἀ. λ.) Herp. 46

περιέπω PSI 726, 32

περινοστέω Parth. 21

περιπατέω Nect. V 1

περιχαρής PO 417, 35

πιέζω Nin. B I 11

πλάστης(?) Parth. 38

πλατάνιστος PO 1368, 31

πνεῦμα Herp. 21

πνομή Herp. 44

πόθος Herp. 37

ποιητής Parth. 38

πολεμία(?) Nin. B II 32

πολλεμιστής Nin. A V 19

πολιτευομαι Chion. III 16

πολίχνη PSI 726, 17

πορεία Nin. B II 21

πορθμῖς Herp. 27

πρηστήρ Herp. 45

προβαίνω Parth. 17

προβάλλω Nin. B III 14

προδηλώω Nect. III 10, IV 15

προθμῖς Herp. 27

προθύμως PO 435, 1

προίστημι Nect. III 8

προκαλύπτω Nin. A III 24

προλαμβάνω Nin. A III 31

προπίνω PSI 151, 10

προσδοκάω PO 416, 7

προ[σδοκία Herp. 37

προσδόκιμος Chion. II 1

προσεύχομαι Herp. 60

προσκυνέω Herp. 60

προσορμέω Nect. II 7

πρόσταγμα Nect. III 5

προστίδῃμι Nin. A V 31

προσωνυμία Herp. 57

προτείνω PSI 151, 8

προφήτης Nect. III 15

πυκάζω Herp. 53

πυκνός (πνεῦμα) Herp. 21, 39

πυργηδόν Nin. B III 13

πυρπολέω Parth. 23

πυρρός Herp. 56

ῥαθυμέω Nect. IV 22

ῥιπίζω Herp. 44, 59

ῥώψ, navigium papyraceum Ae-

gyptiorum lingua, Nect. II 7

σατράπης PSI 151, 1

σκέψις Chion. I 10

σκιάζω Herp. 42

σκοτιαῖος PO 416, 8
 σκότος Herp. 50
 σκινθήη Herp. 58
 σπονδαῖος Nin. A V 38
 στάσις Herp. 42
 στερεότης Nin. II 27
 στιβάς PO 1368, 48 X
 συγκροτέω B II 1
 συμβαίνει Nect. V 1
 συμπληρώω Herp. 50
 συνέχω Herp. 53
 συνηγορέω Nin. A IV 19
 συνηθία Parth. 29
 συννέφεια Herp. 33
 σύκοδος, congressus (maris et
 feminae) Nin. A III 4—5
 συνοικέω Chion. I 3
 σύνταγμα Nin. B II 4
 συντεκμαίρομαι Herp. 10
 σφᾶς Herp. 24

τάχιον Herp. 16
 τεκμηριώω Nin. A II 6—7
 τελειώω Parth. 15
 τιθηνός Nin. A IV 4
 τοξεύω Parth. 22
 τραχήλος PO 868, 10
 τραχύνομαι Herp. 39
 τρομέω PO 416, 10
 τρόπαιον Nin. A V 18

ὑπάρχω Chion. III 15
 ὑπεράνω PSI 151, 4
 ὑπερβολή Nin. B II 11
 ὑπερῶν PO 1368, 54
 ὑπεύθυνος obnoxius Nin. A III
 16—17
 ὑποζύγιον (τὸ) Nin. B II 22
 ὑποτιμάω Parth. 4

φάλλαξ Nin. B III 10
 φάρμακον PSI 726, 30
 φάτνη PO 1368, 50
 φαῦλος PO 1368, 49
 φθάνω Nin. A III 31
 φθόρος Nin. B II 22
 φίλημα Herp. 15
 φόνος PSI 726, 16
 φορτικός Nin. A III 25
 φρικώδης PO 416, 9

χαρά Nin. A V 34
 χειμών Herp. 10
 χρόνιος Parth. 15

ψηφίζω PO 416, 5

ᾠρα, anni tempus, Nin. B II 13
 ᾠχραίνω Nin. A IV 39

EINLEITUNG IN DIE ALTERTUMSWISSENSCHAFT

Herausgegeben von
ALFRED GERCKE und EDUARD NORDEN
ERSTER BAND.

1. Methodik (A. Gercke). 2. Sprache (P. Kretschmer). 3. Antike Metrik (E. Bickel). 4. Griechische und römische Literatur (E. Bethe, P. Wendland, E. Norden). 3. Aufl. [In Vorbereitung 1922.]

Als Vorläufer der 3. Auflage erschien:

U. v. WILAMOWITZ-MOELLENDORFF
GESCHICHTE DER PHILOLOGIE
Geh. M. 32.—, geb. M. 40.—

In vorliegendem Buche wird der Versuch gemacht, in möglichster Kürze darzustellen, wie sich aus der Grammatik, wie sie die Schule aus dem sinkenden Altertum übernahm, allmählich die das ganze Leben in allen seinen Äußerungen umfassende Wissenschaft vom griechisch-römischen Altertum herausgebildet hat.

ZWEITER BAND.

1. Griechisches und römisches Privatleben (E. Pernice). Kart. M. 35.—
2. Münzkunde (K. Regling). Kart. M. 15.— 3. Griechische Kunst (F. Winter).
Kart. M. 37.50 4. Griechische und römische Religion (S. Wide und M. P.
Nilsson). Kart. M. 40.— 5. Exakte Wissenschaften und Medizin (J. L.
Heiberg). Kart. M. 18.75 Geschichte der Philosophie. (A. Gercke,
Kart. M. 45.— 3. Auflage. Kompletz geh. M. 150.—, geb. M. 187.50

Die Neuauflage ist in der Anlage unverändert geblieben. Die Fortschritte der Wissenschaft sind selbstverständlich berücksichtigt. Der Abschnitt über das Privatleben hat eine Erweiterung durch das Kapitel „Homerische Waffen“ erfahren. Neu hinzugekommen ist ein Abschnitt über „Münzkunde“ von Prof. Regling. Den Abschnitt „Religion“ hat an Stelle des verstorbenen Verfassers Prof. M. Nilsson in Lund bearbeitet. — Um bei der heutigen Steigerung der Herstellungskosten und damit der Bücherpreise die Anschaffung zu erleichtern, sind die einzelnen Beiträge der Neuauflage auch einzeln käuflich.

DRITTER BAND

1. Griechische Geschichte bis zur Schlacht bei Chaironeia (C. F. Lehmann Haupt). 2. Griechische Geschichte seit Alexander (K. J. Beloch). 3. Römische Geschichte bis zum Ende der Republik (K. J. Beloch). 4. Die röm. Kaiserzeit. (E. Kornemann). 5. Griechische Staatsaltertümer (B. Keil). 6. Römische Staatsaltertümer (K. J. Neumann). 2. Aufl. Geh. M. 90.—, geb. M. 120.—

„Diese Einleitung in die Altertumswissenschaft ist eine ausgezeichnete Leistung, die ganz überwiegende Mehrzahl der Beiträge steht vollkommen auf der Höhe ihrer Aufgabe, indem sie nicht nur dem Anfänger eine zuverlässige und gründliche Einführung in Methode und Wissensstand der einzelnen Disziplinen geben, sondern an vielen Punkten auch ihr selbst die Forschung selbständig weiterführen und um wesentliche Ergebnisse bereichern.“ (Georg Wissowa in den „Neuen Jahrbüchern“)

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Preisänderung vorbehalten